

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XXI.

NEW YORK, 15. LISTOPADU 1899.

Číslo 11.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskař a výpravčí: F. Lier, 410 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího. — Přestěhování nechť oznámí výpravčímu přesídlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy nechť oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

OBSAH.

Sjezd cvičitelů. — O šermu bodmo. — Sokol Americký. — Naše vina. — Ct. výboru župy Fügnera a Tyrše v Chicagu. — Zpráva náčelníka župy Východní za 3. čtvrtletí 1899. — K objasnění stávajících poměrů v našem lidu. — O mezích ženského tělocviku. — Sokol Chicago ve vlastní budově. — Ze župy Západní. — Dopisy: Z Morrisanie, East Islip, New Yorku, St. Louisu a Baltimore. — Účetní zpráva a drobná oznámení.

Sjezd cvičitelů.

Ve zprávě, kterou podal jsem na tomto místě o svém působení jako jeden z učitelů při prvním cvičitelském běhu Nár. Jed. Sok., řekl jsem, že tím byl pouze první krok učiněn a že má-li v Sokolstvu americkém věc tělocviku na pevnějších základech postavena býti, že zbývá nám ještě mnoho a mnoho k vykonání.

Jako druhý krok naznačil jsem, že v čele technického odboru organisace naší měla by státi schopná a zkušená síla (kterou sice v přítomné době máme) — ale má-li se úkolu svému cele věnovati, naší činnost tělocvičnou sledovati, ten pravý směr jí vykazovati, že musí býti za svoji práci odměňována — a to seriosně odměňována.

Vreční náčelník N. J. S. má býti duší celé činnosti naší, má býti rádcem, učitelem, povzbuzovatelem. On měl by časem navštěvovati ústavy a sjezdy organizací cizích a co dobrého kde uvidí, mezi námi zaváděti — a to nemůže konati Sokol, jenž nucen jest deset hodin denně chléb svůj vydělávati a úřadu svému věnovati jenom tolik času, co mu po jeho práci zbude.

Však ani tím nebylo by ještě vše vykonáno. Chceme-li dospěti k stupni dokonalosti, nesmíme lekati se nákladu — nesmíme býti choulostivi vydati peníze pro účel, pro který hlavně naše Jednota byla zbudována.

Mám na mysli občasný sjezdy cvičitelů.

Vezmeme za příklad skutečně všestranně vzdělaného cvičitele. Zahájí-li činnost při tom neb onom sbo-

ru, setká se se zdarem — leč nehledí-li zdokonalovati se dále, nestuduje-li stále nová a nová odborná díla, nestýká-li se s cvičiteli jinými, musí záhy veškeré síly napínati, aby udržel zájem, jaký vzbudil o tělocvik v počátcích, ba přijde doba, že octne se se svými vědomostmi v koncích.

Toho jsouce si vědomi angličtí a němečtí učitelé tělocviku, pořádají své sjezdy, kde vyměňují své názhedy, ukazují své "speciality", ukazují, kde to neb ono zdokonalili, naslouchají přednáškám, celkem podobá se sjezd takový malému cvičitelskému běhu, kde všichni přítomní jsou učitelé a žáky zároveň.

Nejspěly by takové sjezdy nám?

Namítne se, že vydali jsme dosti peněz na běh. Leč posluchačům podán byl více méně jen hrubý materiál, který oni nyní si mají "zpracovat". Jak zajímavý a pro všechny poučný byl by to sjezd, kde by každý ukázati měl, co vše z přednášek z kursu vytěžil, co a jak zlepšil, rozvedl, propracoval. Kdo pěstuje na př. hry, ten ví, jak z jedné hry vyvíjí se jiná a jsem jist, že z takového sjezdu vrátil by se každý s novými myšlenkami, s novými základy pro novou tvorbu v oboru tělocviku.

Malý příklad:

Kdo má nebo měl příležitost seznámiti se se zkouškami, jaké podstoupiti musí ucházeč o místo učitele tělocviku na školách chicagských, dozná, že na ústavech těch zaměstnání jsou samí odborníci. Dále, že mají mnohem větší příležitost k zdokonalování se, než kdokoli jiný, jelikož se tělocvikem zabývají každý den od 9 hodin ráno do 4 hodin odpo. a přec uznali, že časté schůzky technické byly by všem k velkému prospěchu. Proto založili spolek, jenž schází se každých čtrnáct dnů a ve schůzi prováděny jsou různé hry, navrhovány změny, cvičeny nové a nové kroky pro dívky, cvičí se šerm a tak učí se jeden od druhého a téměř z každé schůze odnáší si všichni domů nějakou novinku.

A co prospěje učitelům z povolání — to zajisté by nebylo na škodu těm cvičitelům, kteří za svoji práci nejsou tak odměňováni, aby mohli se sami dostatečně vzdělávati.

Já pevně věřím, že takový sjezd by nám přinesl více dobra, než-li ten náš nákladný sjezd jednací. Na jednacím sjezdu obyčejně přijme se spousta nových zákonů, jichž se polovina neprovádí, přednese se s pathosem celá řada proctví, které se nikdy nesplní — a to málc, co dobrého se tam vykoná, dalo by se vyřídit cestou jednodušší, lacinější.

Leč, obávám se, že hlas můj zůstane hlasem volajícího na poušti. My zdá se, že zapomínáme, proč vlastně existujeme. Přehlédneme-li dopisy z různých jednot, dozvíme se, kde jaké divadlo dávali, jaký ples pořádali, k jakému "maškarnímu" dělali přípravy, co se vydělalo na pikniku — ale jak se kde cvičí, o tom bratří dopisovatelé pomalu psát zapomenou.

J. Č.

Chicago, 4. list. 1899.

O šermu bodmo.

Šerm sám o sobě jest velmi vydatné cvičení, mající tu přednost před cvičením náradovým, že i v stáří pokročilejším s úspěchem pěstovati se může. Jest vůbec známo, že šermem zaměstnáme všechny svaly a klouby těla a proto vyhovuje úplně podmínkám, jichž od tělocviku požadujeme. Není však šerm cvičení toliko pro tělo prospěšné. Kdo měl jen na chvíli končít neb šavli v ruce, musí doznati, jak pozorným býti musel, by poznal, z které strany se chrániti třeba.

Při začátečnicku těžko konati studie. Obraťme se k těm, kdož šerm pilněji pěstují a tu seznáme, že mimo všechny tělesné výkony, více jak kde jinde i mysl se zaměstnává. K úsudku tomu dojde každý po krátké zkušenosti při šermu volném. Doktoři uznávají dnes již i léčivou působnost šermu. Podávám tuto několik slov dra. D. Panýrka: Šerm působí léčivě na chudokrevnost, bledničku, ochablost svalstva, která není založena na hlubších změnách nervstva, skrivení páteře. Prospěje i dámám, protože povzbuzuje oběh krevní, budí chuť k jídlu a pozvedá výživu. Šerm může sloužiti jako prostředek odtučňovací, místo Karlových Varů a proti cukrovce.

Jest to tělocvik namahavější a proto šermíři tloušťkou nevynikají. Proti sobě postavené skupiny svalů "ohybačů a natahovačů", mají příležitost stejnoměrně se vyvíjeti, protože v různých pohybech zápasu vzájemně se zaměstnávají. Účastní se svalstvo hrudní, břišní a pánevní při různých těch křepkých pohybech šermírových. Tak mohutní plece a hrudník se stává rozložitým. Trávení se povzbuzuje, dýchání je účinnější, výměna látek stává se důkladnější, spánek je hlubší."

Tak mluví lékaři o šermu.

Je-li to vše pravda — a to jest, pak divné jest nám, že tak malé pochopení a zájem pro šerm mezi námi se jeví. Jsouť na světě věci stejně snad dobré a přec nedochází uznání. Naším zakrslým mladíkům i dospělým mužům zdá se pohodlnější před uložením se k spánku napít se nějakého životního balsámu, kterýž humbukářsky v novinách se oznamuje a z pravidla nepomáhá.

Působení šermu na duši přivádí předstihování myšlenky sokovy. Dokonalost tohoto získáme jen velkou pílí. Nepostačí tedy nějaké to zašermování někdy za čas, nýbrž třeba tu stálého, pravidelného a pilného cvičení. Čím větší znalost všech bodů, krytů a záludů dvou šermířů, tím větší výkon připadá na duši. Šermíř

znající "školu" dovede teprve pak vylákati svého protivníka tam, kde jeho zbraň míti chce, by lépe útočiti mohl a opět jenom bystrý šermíř dovede plány protivníkovy postřehnouti a případnými kryty plány jeho mařiti. Zápas vyškolených šermířů podobá se s duševní stránky zápasu dvou šachistů, u nichž se též léčky kladou a obrana provádí.

Šerm bodmo vyniká nad druhé zápasy jako: bodákem, batonem i šavlí. A proto že mezi námi skoro nic o šermu napsáno nebylo, chci se pokusiti o šermu bodmo šíře pojednati.

Na prvním místě ovšem záležiti nám musí na tom, jak nejlépe šermu vyučovati, by docílili jsme toho, co šermem získati možno. Tane mi na mysli předně náš spolkový šerm a možnost úspěchu při větším počtu cvičenců. Se zřetelem k tomu popisují:

Spůsob vyučování.

Většina úspěchu každého cvičení závisí na methodě a schopnostech cvičitele. Tak jako každý člověk má jiný obličej a zvyky, tak má se to i s cvičiteli. Různí se od sebe a když v ničem jiném ne, tedy ve způsobu vyučování zcela jistě. Rozdíl tento nemá žádný škodlivý vliv na celkový ráz šermu, je-li vyučováno dle jistého plánu, založeného na podmínkách metody všestranné, přiměřené a rozmanité. Šerm pak má ještě tu zvláštnost pro cvičitele, že musí příslušným postupem a cvikem docíliti jisté samostatnosti u žáka, tak aby tento samostatně sestavy tvořiti mohl.

Šerm vyžaduje pilného cvičení a proto u našich sborů nejlépe se mu poslouží, vyhradíme-li si proň zvláštní hodiny. (Ku př. jako jest v Plz. Sokole).

Počátky nutno probírat v řadu. Náš cvičitel má tu výhodu, že netřeba mu strávit mnoho času při nacvičování postojů a příslušných změn. Tím však se nemyslí, že by jen tak ledabylo přejíti se měly, nýbrž mám za to, že u nás známými jsou.

Tam, kde úpolnické pohyby našich prostných s dostatek se cvičí, tam možno hned na první hodinu žákům končít do ruky vložiti. Kde tak se neděje, tu ovšem dříve beze zbraně střeh, posun, sraz atd. nutno procvičiti. Na správnosti úpolnických pohybů nohou mnoho záleží. Závisí od nich lehké ovládnání tíže těla, lehkost posunu, odsunu i výpadu. Nedá se ani připustiti, že možno při špatném postoji vykonati správný útok.

Při nacvičování počátků v řadu zachovávejme střední rozstup. Jest toho třeba pro cvičence, by měli dostatek místa. Rovněž i cvičitel snáže přehlédne všechny cvičence v rozstupu středním, než v rozstupu volném. Vyhoví se obojím podmínkám, jak získání volného pohybu, tak i snadnému přehledu se strany cvičitele.

Tam, kde snad proti obyčejí řad byl by velmi dlouhý, třeba, by cvičitel užil cvičení v šiku s mezerným zákrytem. V tom musí si již cvičitel sám vypomoci z ohledu na snadný přehled všech cvičenců.

Při cvičení v řadu setrváme tak dlouho, pokud cvičenci nenaučí se správně přecházeti na střeh, ze střehu

v sraz, předsun, odsun a výpad. V řadu nacvičíme též všechny jednoduché kryty. Jest nevyhnutelně třeba, by každý cvičenec osvojil si dokonale znalost těchto pohybů, neb od toho závisí všechn další postup. Kryty tvoří nejdůležitější část šermu a proto budiž jim věnována náležitá pozornost.

Ne méně záleží též na útoku. Musíme přihlížeti k tomu, by cvičenec s úspěchem útočil tam, kam jemu naznačeno bylo. Výhodné jest pro cvičence najíti v tělocvičně terč, proti němuž výpady zkoušejí. Je tu pak třeba, by cvičící se postavil na vzdálenost tak velkou, by při úplném výpadu terče dosáhnouti mohl. Spůsob tento mnoho přispěje k tomu, že cvičenec nenavykne si útočiti na plano. Jak mnozí bratří se pamatují z posledního kursu, nemusel cvičitel hlášený útok ani krýti a přec žák jej nezasáhl. Buďto nedobodl aneb vykonal útok úplně mimo tělo, šina končí již předem tam, kam teprv po správném krytu přijíti měl. Šermování bez chránidel rovněž nese vinu toho, že nesprávně útočiti si zvykneme. Jest to přirozené, že útočící z obavy, by spoludruhu neublížil, útok více jen naznačí, což zanechává neblahé následky, jež těžko jest odčiniti. Přistoupíme li k šermu dvojic, tu s neměsí přesností nutno dbáti všech pravidel jak útočícího, tak i obranu provádějícího cvičence.

Po nacvičení řadu provádíme počátky ve dvojicích, tvoříce nejprve jednoduché, pak podvojně, trojně a vícenásobné sestavy. Třeba tu opět dbáti, by obě strany důkladně probraly útok i kryt. Stává se často, že při mnohonásobné sestavě ohrožený vynechá kryt odpovídající naznačenému útoku a hlavní pozornost soustředí toliko na dobod. Tato nepřístojnost vymstí se na každém, když přikročí se k šermu volnému. Jest proto dobře každou sestavu nejprve volně, dle počítání provésti a pak teprve na jeden povel celou sestavu provésti.

Jedno nejdůležitější pravidlo budiž pak pro cvičitele: opakujme! Ano, opakujme každou hodinu to, co v minulé nacvičeno bylo a nejen to, ale i vše, co pozorujem, že by vážlo. Dále nedovolme začátečníkům přistupovati k šermu volnému. Teprv když se školou dále jsme pokročili, když cvičenci na přesnost pohybů si navykli, pak teprv pod dozorem, opravující stále činné chyby, volný šerm připustíme.

(Pokračování.)

Sokol Americký.

— V nové tělocvičně T. J. S. v Omaha, Neb., dne 29. m. m. pořádána byla první dětská besídka, které se účastnily mimo dívky školní též i matky dítek, a sice v počtu dosti hojném, což jistě svědčí o tom, že nejsou lhostejny k tomu, jak miláckově jejich v mateřtině pokračují. Besídka zahájil případnou řečí p. J. Buřata, řídící dětských besídek, načež následoval program, jenž sestával z deklamací, zpěvů, pochodu a několika hudebních čísel. Celý program byl pěkně proveden, zvláště pak hudební čísla žaček Milostenky Burešové a

Piny Svobodové, jakož i žáků Stanislava Letovského a Čenka Vacka. Žakyně hrály na piano, kdežto žáci hráli na housle. První besídka dítek uspokojila jistě každého, a jest opravdu žádoucí, aby podobné pořádány byly pokud možno velmi často.

P. Z.

— (Ze Cedar Rapids.) Ve schůzi "Sokola" 1. m. m. odbyvané učiněn vážný krok. Zvolen pětičlenný výbor sestávající z Jana a Františka Kouby, Broukala, Engelthalera a Kurky, který spracovati má návrh Sokola Fr. Kouby, by Jednota postavila si vlastní tělocvičnu. Budova nynější jak ze souhlasných zpráv náčelníka i cvičitele a cvičících vysvítá, rozhodně úkolu svému nevyhovuje. Jest nejenom neprakticky zařízena, ale hlavně malá. Poněvadž pak z koupě síně, druhdy Čt. Spolku patřící ničeho není, usneseno postaviti tělocvičnu po příkladu Sokola Plzeňského v Chicagu. Tím míněno, postaviti nejdříve přízemí, ale takové, na kterém by se po čase — v pádu potřeby — dále stavěti, vlastně přistavovati dalo. Z nadšení, s jakým návrh přijat, dalo by se souditi, že myšlenka brzy — poměrně stane se skutkem, a i jména členů výboru zajišťují předem ždaný výsledek. Mimo toho, přistoupí-li výbor a po něm Jednota na plán F. Kouby — co se totiž opatření potřebné sumy týče — bude zaplacení síně téměř hračkou. Sokol Kouba navrhuje totiž následující: Nechť každý člen jednoty "vezme" nejméně jeden dílec ve Výp. Spolku. Jednota pak ať se obnos rovnající se oněm dílcům od Výp. Sp. vypůjčí a ze sumy této úrok sama platí. Spůsobem tím v sedmi či osmi letech by byl Sokol s Výp. Spolkem vyrovnán a členové sboru byli by věřiteli podniků sami. — Při dobré vůli členstva nemožno cíle se minouti. Ten "čtvrťák" či "půlák" týdně, jistě, že žádného by, jak se říká "nezabil" a Jednota lehce by si pomohla k vlastnímu vhodnému stánku a dotyčný člen by nepozorovaně přišetřil jedno neb dvě stě dollarů. — Kéž nenajde se v Jednotě Sokola, který by aspoň jeden dílec "nevzal!"

Slavie.

Naše vina.

(Píše V. B. Dibelka.)

Není snad jediného čísla orgánu sokolského, by čtenář se nesetkal se stesky nad ubýváním členů Sokolstva a množící se liknavostí a chladností samých členů k věci sokolské a zvláště k tělocvičce. Již v době před posledním sjezdem, mluvilo se a pohlíželo se na nastávající sjezd v Omaze co na spásu Sokolstva, a ačkoliv sjezd učinil co mohl pro dobro věci sokolské, stesků neubývá, ba spíše přibývá.

Pořádání kursu v Chicagu považovalo se od mnoha horlivých Sokolů co nová krev, která rozproudí nový život v Sokolstvu americkém. Však kurs jest již v historii našeho Sokolstva a stesky přicházejí dále, že naši vycvičení cvičitelové nemají koho by cvičili.

Podobné stesky se již ozývaly minulá léta a ačkoliv povolání cvičitelové z Čech dali uvolňující dávku pacientu, bylo to pouze jen časové. Pacient chradne dále a

můžeme-li soudit dle nynějších poměrů, nebude trvati to dlouhá léta, co Sokolstvo české bude pouze na papíře a ve snách nynějších skutečných Sokolů.

Že brzký konec vezme Sokolstvo, budeme-li pokračovat jako až dosud jsme pokračovali — a není viditelné, že bychom směr náš měnili — o tom žádný uvědomělý Sokol pochybovat nemůže. Fakta zde máme a snažme se jakkoliv, nicméně staví se nám výstražně před oči. . . .

Povšimneme si jich aneb necháme se dále vésti bludem a klamem, pod zástěrkou národní, do jisté záhuby? Chicago, město nejvíce Čechy obydlené z celého Spojených států amerického, nemůže dnes se okázat ani jediným sborem sokolským, u kterého cvičí členů procentně tak četně jako u kteréhokoliv malého sokolského sboru na západě! Jaká je toho příčina?

Nebude mi snad někdo vytýkat, když uvedu zde příčiny, které týkají se právě nejvíce sborů chicagských — možná, že též i v jiných městech — jak já se s nimi setkal za posledních 13 let.

Podotýkám, že není v mém úmyslu snad tu nebo onu stranu nad druhou vynášeti — obě jsou dobré a též i špatné — nepatřím k žádnému českému spolku mimo sokolský a tudíž mohu členy, kteří dosud neznají mne, úplně ujistit, že co píšu, píšu pro dobro našeho národa, který vždy mi zůstane milým. Co píšu o našem orgánu, nechci s tím vrhat snad nějakou vinu na redaktora, jelikož dobře vím, že se musí psát to, co lidé čtou — aspoň u nás Čechů to platí.

Právě minulo třináct let, co zalíbilo se mně — a částečně i nutilo — přistoupit do sboru sokolského. Nebyl jsem pouze sám — bylo nás asi osm — dobře známých soudruhů a tudíž jsme se radili, ku kterému sboru se dáme. Stával zde Plzeňský, Těl. Jed. Sokol, Čechie, Česko-Americký, Praha a Linha-Fuegner (nyní Slávský.) Mluvili jsme s jinými mladíky, kteří již cvičili u toho nebo onoho sokolského sboru, však posléze jsme se ustanovili založit spolek nový, totiž Těl. Jed. Sokol Tyrš, a to z příčin níže uvedených.

Sbor neustále sílil členstvem, též i finančně. Za prvních osm let nebylo žádné zábavy, aby sbor nejméně 50 dol. nevydělal. Členové cvičili až ve pěti čtáčích, mimo Sokolky a malé žáky, tak že cvičilo průměrně po dobu osmi let tři čtvrtě členů spolku.

Po tento celý čas sbor náš nepatřil k Nár. Jednotě Sokolské. Ačkoliv většina členů byla smýšlení katolického, měli jsme za úda též israelitu a to z té příčiny, že — jak sám pravil — byl považován ode všech členů za Sokola.

Naše cvičení byla navštěvována členy jiných sokolských spolků a to ne proto, aby nás snad v něčem poučili, ale proto, že mezi námi našli lepší zábavy než u vlastního sboru, neb nás cvičil osvědčený cvičitel R. Hurt. V tom čase nebylo jedině žádosti na sbor, ať již jakékoliv a od strany kterékoliv, aby náš sbor jí zadost neučinil. Koncem této doby čítal náš sbor na 370 členů a měl přes \$2000 hotových peněz v pokladně. A proč tak vzrostl, že převýšil na počet tamnější veškeré sbory? Pouze proto, že jsme se starali o tělocvik a dobrou bratrskou zábavu a vše ostatní nechali jsme stranou.

Kdyby tehdejší sbory sokolské byly měly na mysli proslulé heslo našeho slavného básníka:

“Pracuj každý s chutí úsilovnou
Na národa roli dědičné,
Cesty mohou býti rozličné,
Jenom vůli mějme všichni rovnou,”

dnes by nestávalo žádného Sok. Tyrš, tu by nestávalo žádné župy Tyrš-Fuegner, ale místo toho velká, úplně zaplacená cvičirna, krásná klubovní místnost a čítárna.

Takovou lásku k nám měly jiné sokolské sbory, že již jeden čas se o tom mimořádně jednalo vyloučit Sok. Hurta ze spolku — pouze proto, že nás cvičil. Kam náš sbor neb Sok. Slávský vyrukoval, všude jen posměchu se mu dostalo, ne od moudrých lidí, však od tak zvaných Sokolů, kteří oblečení košili sokolskou a opilí jedovatou látkou novinářskou v sleposti plivali po své národnosti. A takovými důvody snažili se přivést náš sbor do svazku Nár. Jed. Sokolské! Nebylo sokolské slavnosti, by nějaký řečník neurazil posluchače opačného smýšlení. — Takovými důvody snažili se získat členy opačné strany! Krátce řečeno počínalo si Sokolstvo takovým směrem, že mnohdy mně připadalo, že zásada, tělocvik, jest pouze vedlejší věcí Sokolstva.

Když posléze s pomocí jiných členů se nám podařilo, by sbor svolil vstoupit do Nár. Jed. Sokolské, tu málem polovice členů vystoupilo ze sboru, tvrdíce, že chtějí býti Sokoly, však nepřejou si, aby někdo za jejich vlastní peníze je krmil látkou jim nezajímavou.

“My se dali k Sokolu proto, abychom naše těla vzdělávali a na místo toho nás krmít chcete co možno dostat v lecjakém hostinci”, pravili mnozí odstupující. Ať někdo popírá, že neměli pravdu! Co nadělala Nár. Jed. Sok. caviků skrze náš červenobílý pás než jsme byli přijati. Proč jsme odmítli od svazku sokolského Sokola Slávského? Pouze jen proto, že měl jiný stejno-kroj — opět ta spozdílá myšlenka! Ano, pouze k vůli stejno-kroji, — který tak jako tak dnes nenosí ani jedna čtvrtina našich Sokolů, jelikož ho nemají, — muselo býti dobrému sboru sokolskému zamezeno přijetí do svazku N. J. S. A což vůbec děláme dnešní dobou? Nepostačila ta dlouhá doba minulá, abychom poznali sebe sami? Však dosud při každém sokolském vystoupení neb slavnosti pozveme si řečníky, kteří nechťi mluvit ve prospěch Sokolstva, však za to hodně sprostě vynadají katolickému knězi, židům a jich přívržencům a to jen proto aby se získalo více cvičenců!!

Náš orgán sokolský, který je pouze proto vydáván, aby šířil myšlenku sokolskou mezi neuvědomělý lid, jest dnes listem úplně sektářským, a přece stanovy N. J. S. něco podobného nenařizují. Má snad člověk zavrhnouti vše, — co jeho zdravý rozum mu káže za správné — jako starý kabát, a obléci si kabát takový, jaký mu byl ušitý a ušit některým, třeba sebe velkým filosofem, proto pouze, že chce pěstovat tělocvik? Kdyby i podobný filosof měl na svůj rozum patent, nevěřím, že žije na světě člověk, který může říci, že ve svých myšlenkách je neomylný.

Jeden z nejprvnějších článků v našich stanovách zní: "My se přičíme všemu, co směřuje obmezit neb zkrátit naše osobní práva atd." Nám se to protivi a sami to činíme! Proč tudíž dáváme články a úvahy do orgánu, když víme, že nám členů nepřivedou, ale spíše odrazí? Dokud nedáme razítko nevěry na sokolské spolky a nevystřídáme prapor atheismu nad hlavami našimi, nemáme žádné morální právo psát něco v orgánu našem co dotýká se přesvědčení věřícího člověka; k tomu máme novin zde dosti jiných, až nás z nich hlavy bolí, které tuční z podobných věcí. Na orgán platí každý člen ať atheist nebo theist a tudíž každý jest oprávněn, by nebyl napadán.

Co vůbec jsme podobným jednáním dokázali? Mnoho-li mladíků podobnými články jsme Sokolstvu získali? Co vůbec nám samým členům z toho dobrého přišlo? Snad nebude žádný tvrdit, že snad články v Sokole napsané udělaly nás lepšími, neb potvrdily v té myšlence? Kdo by pouze čekal na články v Sokole, ten by skutečně byl malý osvojenec.

Jedině to jsme dokázali naším chováním a kázáním, že úplně děti věřících rodičů jsme si odehnali do kadetských spolků a ti, kterým jsme nejvíce chvály zpívali, si nyní usnesli vésti spolkové jednání v cizím jazyku a jejich děti nejvíc najdete u zábavních klubů. Ta sprostá a věčná hádka našich "národovců", ta není pro mládež zábavou, a tudíž raději si vyhledává společnost u jiného národa.

Dnes vejděte do kteréhokoliv sokolského sboru, shledáte, že nejméně polovička dětí cvičících jsou děti rodičů smýšlení katolického, však jakmile dorůstá, zabavuje se spolku sokolského. Já pravím katolického, jelikož máme druh lidí, kteří nazývají se "svobodáři" jen tak na oko, jelikož se stydí za své přesvědčení, avšak když přijde nejhůře, volají na pána boha. Takoví lidé spíše by se měli nazývat "novin otrokáři", neb jsou to ti, kteří nejvíce škodí naší národnosti.

Zprvu jsem pravil, že na venkově v malých městečkách najdete více činnosti sokolské než zde u nás. A proč? Pouze jen proto, že lidé v menších městečkách neznají rozdíl mezi "kocourem" a "myšákem". Jsou všichni bratři čeští a jejich láska jednoho k druhému jest větší než láska k novinářské hádce. Proč bychom se neměli milovat jako praví bratři? Člověk poctivý, charakterní, jest mým nejlepším společníkem, ať již věří třeba v anglickou královnu. Vždyť jest to jediná radost na tomto světě mítí nejvíce dobrých přátel.

Ta prokletá a nešťastná nenávist naše provází nás všude. Ona dělá dnes historii v zemi české; ona dělá spolky tak zvané vlastenecké a ruší pokrok český. Trhá celek, drobí i drobtý. Dělá falešné vůdce, kteří jako loupežníci chopivší se křehkosti naší svádí nás proti sobě a sami kořistí z toho kapitál. Mnoho-li tak máme těch pravých vlastenců? Bratři, dlouho bychom hledali než bychom je našli! Ti praví harcovníci národní, kteří nezištně pro národ bojovali, již odpočívají nejen na "Národním", též i mnohá hrobka se zvedá na "Katolickém", a ti, kteří dosud jsou na živu, jsou vypuzeni ze živlu společenského, jen pouze proto, že nezištně bojo-

vali pro nás a nyní nemají dosti jmění, by se mezi námi "blýskali." Láska k lidu neb tak zvaná "národnost" se dneska měří na dollary a centy. Nynější tak zv. vůdcové naši tuční z našeho národního neštěstí a s úsměvem pohlíží na nás od redakčních stolků.

Sokolstvo má být řízeno jako veřejná škola, kde se vše učí nestranně; kde protestant sedí vedle katolika a israelita vedle baptisty; vše se srovnává dohromady a každý hledí by jeden od druhého více se naučil. Říkává se, že když jsme napadeni, že se musíme hájit. To je vše dobře. Však nedejme příčinu napadajícímu a on skutečně brzy se nasytí. Sám se sebou se hádat nebude a s jiným nebude mít příležitost. Mítí jeden na druhého zášť proto, že snad oba nemáme "stejně" věřící přesvědčení, jest nanejvýš sprosté a lidu hlásícímu se ku vzdělanosti jako my, úplně nehodné. Dokud budem si libovat v nadávkách a hněvu, budme dobře jisti, že vždy se najdou "vlci v roušku svatém a národním", aby nás dohromady štvali. Zač bychom považovali obchodníka, kdyby si vyvěsil nápis: "Žádný než můj spoluvěřící může zde odkoupit."—? A přece to samé v životě spolkovém a společenském děláme.

Kdybychom byli věnovali tolik času našemu společenskému (socialnímu) životu, věru že bychom z toho měli dnes všichni hmotný užitek. Taktó z toho máme dnes to, že jsme udělali hebounké podložky pod hlavu jednotlivcům, že jsme obohatili "národní vůdce", že jsme učinili nemožným postavit zde "Národní divadlo", veřejnou odtáru a sokolnu, postačitelnou a nás Čechů důstojnou útulnu a nemocnici a mnoho a mnoho jiných věcí — škoda — věčná škoda!

Kdyby Sokolstvo bylo mělo na programu pouze jen tělocvik a ne strannické učení, neslyšeli bychom ty nářky dnešní dobu.

Nechme se hádat o víru těm, kteří si v tom libují a dostávají za to plat, vyslyšme vše, udělejme si vlastní úsudek o tom, však nikdy nevnučujme jinému, co sami neradi máme.

Ct. výboru župy Fueguera a Tyrše

v místě.

Bratří Sokolové!

Kdo sleduje vývin našich společenských poměrů, tomu jistě neušlo, jak nápadná ochablost schvátla veškerý společenský život.

Nám Sokolům nevede se mnohem lépe než spolkům jiným a jest tudíž naší svatou povinností hledati příčiny, hledati ten kámen úrazu, o nějž se snahy naše tříští. Pravíme, že jest to naší svatou povinností, neb povinni jsme činiti tak z úcty k snahám našim, — z úcty k zakladatelům našich sdružení, Fueguera a Tyrše.

Každý uvědomělý Sokol zná zásady naše a dovede oceniti ušlechtilé snahy a tužby Sokolstva. Nemůže nám však ujíti, jak mnoho jest těch, kdož nemohou pochopiti, že odměna naše za práci a dobro konané ku povznesení národa, — pro povznesení lidstva vůbec, jest tak nepatrná.

Hledejme bratří a doufejme, že nebylo to nemožností pro nás, najít příčiny ty. Prohlédněme a užíme, že nejsme tím, čím být máme. Co platno jest nám, že snahy máme společné, když cesty k dosažení jich jsou tak rozdílné, křížující se na vzájem, jsouce rychlému postupu a vývinu myšlenky naší překážkou.

Volnost, Rovnost, Bratrství — hesla to naše, marně fukají na komory srdcí našich, nemohouce zjednat sobě přístupu. Přiznejme se, že Bratrství jest u nás popelkou, již odstrčili jsme úplně do kouta.

Mějme již jednou útrpnost sami nad sebou a dejme heslům našim průchodu a tvrdíme, že vykonáme nejzáslušnější kus práce sami pro sebe a pro povznesení snah našich.

My Sokolové máme ve všech sborech stejné snahy, působíce na morální a fysické povznesení naroda, všechno naše konání směřuje (a když ne, tedy má) ku povznesení ducha i těla, nejen nás samých, ale i každého, kdo z pokladů uložených v působnosti naší těžiti je smělým. Zásady zahrnuté v působnosti naší jsou bez odporu vznešené a zasluhují proto lepšího zastání se strany naší. Není-li mezi lidem dosti porozumění pro zdokonalování sebe samých, tož tím úsilovněji nutno nám pracovati k tomu, by co nejdříve tak se stalo.

Nám Sokolům v Chicagu otevřeno jest široké pole působnosti a jsme jisti, že dalo by se zde mnoho vykonati ve směru tužeb našich, nebýti toho nešťastného roztržitého sil. Nejhorší jest, že při tak velkém počtu sborů není mezi námi žádná vzájemnost.

V Chicagu máme dnes dvě župy. Naším úkolem není tuto dokazovati nutnost toho, ale chceme poukázati k tomu, že co Sokolové, co bratří měli bychom se lépe znáti. Jak nám tak i Vám jistě je známo, že styky naše, snad ze samé sokolské horlivosti jsou úplně přerušeny. Nemůže ani jinak býti, než že mimovolně nás napadá otázka: Srovnává se to s pojmem o Sokolu, je to proto, že Tyrš nás učil, by podobni jsme byli jedné sokolské rodině, jest to proto, že národu hlásáme stále jenom bratrství, abychom my sami dle toho řídit se nemuseli? Proč?

Stává nějaké závažné příčiny, proč nutno by bylo udržovati tuto odloučenost mezi sebou? Jistě že ne!

Pak-li před dávným časem nebylo mezi námi dosti jasno, tož dovolme v době přítomné, kdy takřka nová generace plní řady naše, by paprsek rozumových úvah zasáhl v jednání naše a když ne úplně, tož alespoň částečně napravilo by se to, co v době minulých zameškáno bylo.

Jisté jest, že jednotlivci nemožno mnoho vykonati a proto pokládáme to za svou povinnost, zváti Vás bratří, by společně s námi chopili Jste se díla a na povznesení zásad sokolských v bratrské shodě s námi Jste pracovali. Zároveň činíme návrh et. župě Vaší, by k uskutečnění přivedeno bylo velké veřejné cvičení všech sborů chicagských bez rozdílu. O přípravách, pořádku a času rozhodovati by bylo zástupcům sborů neb výborům obou župních sdružení.

Doufáme zcela jistě, že návrh náš, vycházející z čistě snahy po nápravě, uvážíte a případně všem členům v orgánu Vašem k posouzení podáte.

Očekáváme, že poznáte tak jako my prospěch vyplývající ze společné práce pro nás všechny.

Končíce s bratrským pozdravem, těšíme se na brzkou příznivou odpověď Vaši. Na zdar!

Za Střední župu:

V ý b o r .

D o u š k a : — Zasiíláme podobné pozvání bratrům Polákům.

K objasnění stávajících poměrů v našem lidu.

B. Bittner posuzuje v Šotku pravdivě poměry v našem lidu zavládnuvši, pravě:

“Pro ten prožluklý cedar-rapidský leták jsem skoro zapomněl, že máme “rozdělanou řeč” s milým strýčkem z Pokroku Západu. Strýčka trápí, že nežije český lid v Americe, jak by se slušelo na jeho číselnou sílu, poměrně značný blahobyt a vychvalovanou uvědomělost — a “Šotek” poukazuje na tuto blednou prázdnotu našeho “národního” života dost často také a ukazoval by na ni častěji, kdyby věděl, že bude to něco platné. Ale čím déle na tu smutnou poušť hledím a čím hlasitěji do ní volám, tím více tvrdne ve mne přesvědčení, že z té hluché skály nevytluče žádný Mojžiš pramen živé vody. Nanejvýš rozbije o ni svou hlůl a rozdrásá si ruce — a dobří lidé počastují jej za jeho pachtění úsměvem politování nebo útrpnosti.

Abych to řekl hodně zkrátka: Přicházíme, milý strýčku, se svými nářky, stesky a reformačními plány — tuze pozdě. Před pětadvaceti a snad ještě před patnácti lety bylo snad možno vykonat všelicos dobrého a moudrého, ale dnes je pozdě lonit bycha. Ti, kdo za ten celý čas lid náš vychovávali a cepovali, jsou zodpovědní za to, co je, i za to, co není. Za to, že si lid náš zvykl “přestovat národnost” maškádami, pikničením, fangličkářstvím a jinými hloupostmi nákladnými — i za to, že si zvykl na hnusné “krváky”, skandální klepy z policejních soudů a že je dnes jeho vkus, jeho cit pro krásu a pravdu naprosto zvrhlý. Kdo prožil několik let v některé větší osadě česko americké, zejména v našem Chicagu — musí mně dát za pravdu, že octla se již massa našeho lidu mimo kontrolu těch, kdo myslí to upřímně s jejím vzděláním a ušlechťováním, že nechce slyšet pravdu, nechce přemýšlet a že toho, kdo ji nabádá k vážnému pojímání života, považuje za svého úhlavního nepřítele.

Tato smutná, ba zdrcující výtka netýká se však jenom některé strany nebo frakce, nýbrž celé massy, bez ohledu, k jaké sektě se hlásí. Praví svobodomyšlníci, skuteční, vědomí nevěrci nebo agnostikové stojí mimo tuto poušť, ale těch je poměrně málo — méně než se obyčejně počítá nebo odhaduje. Já páčím jejich počet v Chicagu nejvýš na 2500 jednotlivců, a možná že není jich ani tolik. Tato hrstka opravdu osvícených mužů a žen nepotřebuje ani mého ani strýčkova kázání a nářku, nepotřebují ho ani čtenáři “Dennice Novověku” ani “Svojana”, ani členové Svobodné obce, ani odběratelé Šotky. To jsou lidé vyspělí, myslící a — chtěl bych za to svou hlavou ručit — většinou také šlechetní. Žádný z nás, svobodomyšlných redaktorů, nenaváděl nikdy svých čtenářů k špatnosti, k podlosti nebo pokrytectví — žádný z nás nevychvaloval jim požitkářství jako vrchol lidského blaha. Naopak, vždycky vedli jsme lid k pravdě, k opravdovému vlastenectví a k nenávidění lži a farizejství. A to jsou jedině pravé ideály skutečné civilizace, která se nemůže opírat o vyhlané pokrytectví ani o předpoklady báhorky. Z této setby nemohlo vzejít než světlo a dobro, a třeba jenom litovati, že neměly zásadní, svobodomyšlné listy nikdy tolik čtenářů, jako noviny obojetné a “neustranné”, které hoví nízkým pudům nevzdělaného davu a tím beze vší pochyby čtenářstvo své kazí. Tento bezzásadní, krví a klepy oplývající tisk je vinen z většího dílu netečností a schátralostí našeho prostého lidu. Lidé, kteří tropí neplech v tančírnách, na ulici i na piknikách, kteří běhají na policejní soudy se svými soukromými darebnostmi a kteří dělají zkrátka ve velkých městech ostudu českému jménu — ti lidé

nebyli vychováni "hlasateli nevěry" nebo svobodomyšlnou publicistikou, nýbrž paličskými polemikami, blbými romány a ostatními ohavnostmi denního tisku. A tento tisk bude řádit a rozdílovat a bídařit dále — jako na vzdory té osvicené menšině, která jeho vztekání s bolestí pozoruje. Co tu, milý strýčku, ta hrstka uvědomělých našinců může dělat?

Porovná-li někdo svobodomyšlné s katolíky a poukazuje-li na velkou "obětavost" těchto, jak prý se jeví v budování nákladných kostelů a ve vydržování četných kněží — nejedná moudře a nejméně tím povznáší katolíky. Staří Židé stavěli kdysi ještě nákladnější budovy, totiž egyptské pyramidy a přece byla to podle svědectví samé bible banda, nad níž si její vůdce několikrát div nezoufali. Také nemohou být katolické chrámy považovány za ústavu vzdělávací, nýbrž pouze za vhodné záminky a prostředky, jimiž biskupové svou moc a bohatství své rozmnožují. S opravdovou zbožností nemají pyšné katedrály a basiliky pranic společného, neboť Kristus podle evangelii přikazoval modlení v soukromí a všecko nádheru a okázalost nenáviděl. Známé je, že nejvíce a nejskvělejších kostelů postavili kněží tam, kde byl lid nejhloupější, na příklad ve Španělsku, které přivedli na mizinu, a v Římě, kam posílali peníze hloupí z celého světa. Proto nepochlebujeme katolíkům, že tolik obětují na "krámy páně" — ono je to asi leckdy dost mrzí.

Jako některé nekatolické spolky začínají mrzet jejich dražocenné síně, na nichž váznou bezedné dluhy. Z hromady cihel nikdo nezmoudří a nevzdělá se — k tomu je třeba učitele nebo slova tištěného. Některé naše spolky dopustily se velkého omylu, že se vrhly na budování kamenných paláců bez dostatečných fondů — nebudou mít snad "do smrti" o nic větší starost, než jak by ten majetek zaplatily a ve svých rukou udržely. To je také jedna z příčin, proč zanedbávají se u nás všechny účely vzdělávací. Uplácení dluhu na síních váznoucího a shánění na úroky pohlcuje většinu peněz, kterou naše národní spolky z obecenstva vytěží. A těch peněz není málo. Kdyby se mohly dát jenom za jednu piknikovou a bálou sezónu stranou, jak znamenitě mohly by se jimi podělit svobodné školy a útulna — nemluvě ani o tom, co krásných knih by se za ně pořídilo! Ale — to jsou marné řeči, bušení hlavou do žulové stěny. Dokud nebudou naše noviny jiné, dokud nebude mezi nimi o takových obecně důležitých otázkách shody, — pranic, milý strýčku, nesvedeme. Publikace svobodomyšlné jsou obmezeny jenom na určitý kruh čtenářů, vyspělých a inteligentních. K širokému obecenstvu mluví někdo jiný, na jehož zřítnost a nesvědomitost bylo už několikrát v tomto listu poukázáno. Proto jde na naši veřejnost všecko od pěti k čtyřem a žádná patentní medicína tento přirozený pochod nezakrží."

Za takových poměrů ovšem nelze se diviti, že každá vznešená snaha a tak i ušlechtilá věc sokolská nenalezá v lidu našem porozumění i že věru těžkým jest úkol k její péstění s úspěchem vybízeti.

O mezích ženského tělocviku.

Přednesl školní rada Dr. Kuepper.*)

(Dokončení.)

Není také v souhlasu s ženským vychováním připustiti, aby se cvičenky ve svém kroji pohybovaly mezi bavicími se cvičenci.

Ale odkazovati ženský tělocvik jedině v soukromý kruh značilo by zdržovati jeho pokrok. Potom byla by vyloučena taková děvčata, jež tělesných cviků mají nejvíce zapotřebí, pracovníce v továrnách, krámech a úzkých prostorách. Naproti tomu mají tělocvičné jednoty přednost pevné organizace, svobodného učení, nepatrných příspěvků a úctyhodné lidovosti. — Naopak ženské odbory mohou platně přispěti k zúšlechťení spolkového života, již tím, že podporují účast rodičů na spolkových slavnostech.

7. Ženský tělocvik má zvláštní úkol pěstovati ladnost.

Pro věk, jemuž cvičenky ženských odborů náležejí, nelze ještě považovati výchovu již za skončenou. Léta spanilého panenství jsou spolu lety dalšího vzdělávání. Jest povinností poskytovat tomuto věku velikou podporu, která umožňuje udržovati jej na ce-

stě počestnosti a cnosti. Dosavadní výchova směřovala především ku vzdělání rozumového poznání a smyslu pro povinnost se základem náboženským. Pěstování pak smyslu pro krásno obmezovalo se na předběžné stupně, na milovnost pořádku a čistotu. Nyní jde o to, smysl pro krásu zjemniti a uvéstí jej v různou spojitost s mravním citem. Ušlechtilý vkus může nahraditi ctnost, kde ještě chybí a usnadniti cvičení se v ní, kde vůle ještě jest slabá. Hřešilo by se těžce, jak nám všem jest doznati, na naši mravnosti, kdybychom byli udržováni na cestě ctnosti jedině rozumem a mocným slovem mravního rozkazu. Rozumné úvahy nechají nás, jak ze skutečnosti jest známo, začasté v nesnázích, když bouře citových dojmů srdcem hárá! Ale když jest v děvčeti vypěstován odpor proti zlu, jako proti ohavnosti a nízkosti, když mu od dětství ušlechtilý mrav na srdci leží, tu v pokušení ubrání se rozhodným nikoliv! Pokušení jest ustoupiti svědomí a teprve dodatečně vysloví své oblažující uznání.

Proto i při tělocviku stále jest hleděti k smyslu pro krásu. Neboť děvče miluje oddati se ve všech směrech životních svému citu, nikoliv rozumu, a netáže se jako hoch, po hlubších základech mravnosti, ba vyhýbá se takovým úvahám úmyslně z vrozené jemnosti a nalézá svým taktem úzkou cestu povinnosti jistěji nežli muž bystrého rozumu.

Dále má ženský tělocvik, jako tělocvik vůbec udělati souměrné celé tělo, a nesmí chtíti jako atletika, dosahovati jednostranné síly svalové. Tělesným ideálem pro ženský tělocvik budiž ladná socha spartánské běžkyně o závod. Avšak není jenom krása ženskosti vůbec, jest také krása osobnosti, vlastní ladnost. Při cvičení budiž ponecháno osobnosti pole, pokud jen možno volné a nebudiž na př. při cvičeních prostných a pořadových nakazována tuhá a přísná stejnost mužských pohybů, nýbrž nepatrné různosti v provádění, jež jsou ženskému způsobu vlastní, buďtež pomíjeny z obavy před rušením mladistvé upřímnosti, bez níž se ladnost rozvíti nemůže. Příklad sloužiti k vystříhání se před nedorozuměním. Řádná učitelka tělocviku nežádá pro držení rukou nad hlavou ohnutých nikdy naprosto přesného, takofka fotografického provedení ukazaného cvičení, nýbrž ponechává cvičence vložit do ponybu a držení barvitost, která se srovnává s jejím osobním citem. Kdo tuto svobodu zkracuje, zasahuje nešetrně v citový život ženský. Naproti tomu trčení požaduje dle své povahy i při ženském tělocviku provádění naprosto ostrého a stejnoměrného.

Ladnost naučená a úmyslná jest protivná, poněvadž v ní jest odpor. Nejsme povoláni k tomu, abychom vzdělávali ženy k divadelnímu tanci na jevišti, ale postup ladnosti máme ponechati svobodné osobitosti — neboť ladnost jest dle své povahy bezděčná. Nadřívání, pravý opak takového počínání, jest proto ženám od přírody nenesitelné.

Sem také náleží, že dorostlá děvčata nemají ráda vyučování, jež chce postupovati příliš přesně a soustavně. Hledají změnu; školáctvím a širokými výklady budí se v nich nechuť. Tohoto rysu ženské povahy dlužno, pokud jen možno dbáti.

Předěmež k oddílu zvláštnímu, při němž ovšem nesmí se očekávati pojednání úplné.

Při prostných cvičeních dlužno vymítni hluboký dřep a široký stoj rozkročný. O klečení právem se od mnohých uvádí, že patří do bohoslužby, ne do tělocvičny. Také přílišný výpad nesmí se požadovati. Žádná antická socha ženská neukazuje tohoto úsilného pohybu; naproti tomu daleké vykročení borgheského šermíře, utíkajícího jinocha ve skupině Niobině, jakož i běžců na obrázcích z váz označuje se jako pravé mužné. Hluboký předklon jest však velmi prospěšný a není ženám za těžko. Jsme také na jeho vzhled zvyklí již z práce domácí i polní. Naproti tomu na nářadí, na př. na bradlech nebo na hrazdě, nelibil by se výskok do podpory se zdviháním trupu.

Běh, zvláště ve hře, dlužno horlivě pěstovati. Zdá se nám téměř nepochopitelným, že po třicetileté válce pokládán byl běh pro ženy po dlouhý čas za neslušný. Tento zkrácený mrav měl svůj původ v nápodobení španělského dvora a jest asi na vždy překonán.

Zpráva náčelníka župy Vy

Jméno jednoty:	Počet členů čin- ných	Počet členů při- spívajících	Počet záků od 14 roků	Počet záků do 14 roků	Počet začek od 14 roků	Počet začek do 14 roků	Počet členů cvičících	Počet členů cviči- telského sboru	Počet Sokolek	Kolikrát cvičili členové	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva
Těl. Jed. Sokol New York.....	427	15	29	146	31	130	80	8	160	23	6	988	43
Sokolská Jednota Blesk.....	129	—	4	15	—	—	27	7	34	10	2	110	11
Těl. Jed. Sok. Brooklyn.....	12	1	2	—	—	—	2	1	—	2	1	8	4
Těl. Jed. Sokol Budivoj.....	Zpráva nedošla			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Těl. Jed. Sokol Podlipný.....	„	„	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Těl. Jed. Sok. Bohemia.....	„	„	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Těl. Jed. Sokol Newark.....	„	„	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Fuegner, L. I.	65	12	9	37	14	12	12	4	34	16	1	93	6
Sok. Jed. Sloyan.....	38	6	2	10	—	—	16	4	25	10	1	92	9
Těl. Jed. Sokol Svornost.....	19	—	2	Prázd.	—	Prázd.	6	4	—	8	1	49	6
Sokol Cleveland.....	60	7	—	—	—	—	12	8	35	8	1	66	8
Sokol Čech v Clevelandu.....	78	—	7	59	—	16	22	3	—	13	2	195	15
Sokol Česko-zábavní.....	63	—	9	23	—	—	9	2	—	18	1	106	6
Těl. Jed. Sok. East Islip.....	20	—	4	—	—	—	19	3	9	24	2	175	7
Těl. Jed. Sok. Little Ferry.....	11	—	5	7	—	—	6	1	—	12	1	36	3
ěl. Jed. Sokol Westfield.....	Zpráva nedošla			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Úhrnem.....	922	41	73	297	45	158	211	45	297	144	19	1918	118

Celkem se hlásilo k župě koncem září 2,089 lidí, (v tom schází s celým počtem následující jednoty: T. J. Sokol, Jednoty Budivoj a Jednoty Podlipný, aby mně odepsali, zda dostávají moje dopisy, které jsem jim několikrát zaslal)

Zábav pořádáno v župě následovně: 3 veřejná cvičení, 1 společné cvičení, 1 divadelní představení, 8 výletů s Těl. Jed. Sokol v New Yorku; zúčastnilo se jich 142 členů. Na zdar!

Podání za III. čtvrtletí 1899.

Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Kol. cvičili žáci do 14 roků	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát cvičily žačky od 14 r.	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kol. cvič. žačky do 14 roků	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kol. cvič. Sokolky	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát odbyv. cvičení pořadové	Úhrnná návštěva	Počet schůzí.	Počet a jména odborů	
2	324	14	23	12	1919	84	12	3	222	19	24	11	1739	76	12	1	125	10	12	307	6	Dram., pěv., trub.	
1	40	4	14	1	88	7	—	—	—	—	—	—	—	—	Prázdn	—	—	—	—	—	3	Dramatický.	
1	4	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
1	111	7	13	2	324	25	13	1	123	10	13	1	114	9	13	1	56	4	3	91	3	Dram., bub., pištec	
1	24	2	2	1	8	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	Dramatický.	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	9	3		
—	—	—	8	3	215	27	—	—	—	—	4	1	26	6	4	1	21	5	—	—	3	Pěv. a trubáci.	
1	84	6	14	5	617	44	—	—	—	—	8	2	134	17	—	—	—	—	—	—	2	Trub., bubeníci.	
1	126	7	18	2	383	21	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2		
1	30	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	1	44	9	2	29	3	Dramatický.	
1	76	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	6	3		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
10	819	49	92	26	3554	208	25	4	345	29	49	15	2013	108	34	4	246	28	20	442	34		

ivoj, T. J. Sokol Podlipný, T. J. Sokol v Bohemia, T. J. Sokol Newark a T. J. Sokol Westfield). Žádám bratry náčelníky
é zprávy ani odpovědi nedostal.

zábavou, jeden pěší výlet. Těl. Jed. Sokol East Islip slavila otevření vlastní tělocvičny. Závody v pořadových pořádala

Franta Bartuněk,
župní náčelník, 318 E. 71st St., New York City.

(Pokračování se stránky 167.)

Cvičení pořadová dlužno učiniti různotvárnými. Reje se zpěvem jsou i tomuto věku velice vhod; přece však neobtěžuj příliš mnoho paměť a neupadej ve dřeni.

Totéž má platnost i při cvičeních s nářadím, jež dlužno značně doporučiti: s činkami, tyčemi, kuželi a kroužky. Při cvicích s tyčemi nelze připustiti, aby se šlo přes polohy tyče před tělem.

Na nářadí vyluč všechna cvičení skrčmo a roznožmo, na bradelch sed jízmo a roznožmo. Je-li s dostatek síly, lze komihání v podporu odporučiti; budiž však přece zachována míra. Různé výsedy snožmo se z komihání provádějí snadno, rovněž přednožka, lehčeji ještě zánožka. Při pohledu se strany líbí se tyto výkony i diváků; široká však sukně může přivoditi zavlečením se pád. Odraz od žerdí bradel, jakého požadují některá cvičení, jest pro ženy pohyb příliš násilný.

Hrazda jest nářadí především mužské. Ale pro komihání a ručkování, čistě ženské, poskytuje cvičenkám jistý a pohodlný hmat. Přece však komihání nepřeháněj, a podmetry přes motouz nejsou pro vlekoucí se sukni bez nebezpečí.

Vzepření závěsem v podkolení, výmky jakož i toče jakéhokoli druhu nejsou přípustny ani v nejužším kruhu ženském.

Proti skákání se uvádějí někdy pochybnosti a skoky přes hrazdu, kozu, koně, i odbočmo jsou zapověděny samy sebou. Leč volný skok přes motouz, s měrou pěstovaný, jest nejenom neškodný, nýbrž nelze ho ani pohřešovati pro jeho působnost na povahu. — Dlužno při něm stále zachovávatí doskok se sraženými patami, rovněž tak i při skoku do hloubky, který se nesmí přeháněti.

Líha jest nářadí u žen velice oblíbené. Prkno však nesmí ležeti příliš pikře. Před veřejností nemírnost v této věci uráží.

Kladiny jsou pro ženský tělocvik zvláště vhodné. Netřeba se tu o tom šifiti.

Kozy a koně nemá se při ženském tělocviku užívatí. Cvičení v podporu dají se na jiných nářadích také prováděti. Žena jízmo na koni sedící, jako amazonka, jest vzhled lidu nelibý.

Bude-li se jízda na kole u žen dlouho hájiti, jest mnohým ještě otázka.

Šplhání na lanech a tyčích nutno vynechatí. Nejenom sešplhání, nýbrž i pravidelný pohyb šplhací pro ženu se nehodí.

Naproti tomu zapovídati cvičenkám kruhy a kolovadla nebylo by nic jiného, než olupovati je o hlavní radost. Let jest jim největším požitkem a ony se zálibou vzájemně pozorují krásu pohybů. Příliš však vysoké houpání dlužno cvičenkám zapovědětí jako divoké. Měrou obyčejně jest, že jako při ručkování na žebřících, tyčích, hrazdě a při stoupání na stoupačí stěnu, tak i při houpání na kruzích a na kolovadlech nemá se cvičenka od země zvednouti nad výšku vlastního těla. Na tento předpis hledí se však často jako na příliš omezující. Rde dívčí tělocvik a bezpečný oděv zdomácněl, nehledí se již dávno na tuto věc tak povážlivě.

Přednosti hry umějí se v novější době oceňovati. Většina míčových her malými míči hodí se i pro ženy; ale odbíjené měly by nechatí. Chytání míče do náručí jest u žen nepěkné a nebezpečné.

Plování žen učinilo velké pokroky. O jeho užitku tělesném a povahu silicím, i pro ženy, jest celý vzdělaný svět ve shodě. Veřejnost jest, samo sebou se rozumí, vyloučena. Mají-li také ženy vyučovati učitelé plování, jest rozhodnouti dle mravů země a dle důvěry, jakéž příslušný učitel požívá. K záchraně z nebezpečí života zasluhuje dojísta větší důvěry muž.

Jízda na bruslích nemá v sobě ani stopy nepřistojnosti, za to však tím větší cenu pro ženské zdraví, ladnost a sílu. Bylo to esthetické pochybení minulých desetiletí, že byla pokládána za neslušnou.

Tělocvičné výlety, najmě pochodové, dlužno dopřáti i ženským odborům. Oděv ze cvičební síně byl by veřejnosti nápadný.

Meze mužského a ženského tělocviku jsou různé, cíl však obou jest stejný. Snaží-li se obě pohlaví uvnitř svých mezí rozvinouti úsilovně svoji schopnost a své vlastnosti, jest tato snaha ku prospěchu jednotlivce, rodiny i vlasti.

Přeložil Vác. Pěxa.

Sokol Chicago ve vlastní budově.

Česká Kalifornie v Chicagu slavila v neděli 17. m. m. veliký svátek, jak patrně bylo již ze slavnostního vzezení. S četných domů vlály prapory v barvách českých i amerických, jakoby zdávaly lepší dobu, která přichází jejich společenskému životu zbudováním veliké síně, jež bude vitaným povzdy jejich shromážděním a bašton, o níž cizáctví mezi námi tak bující mocně bude se odrážeti. Sokol Chicago odevzdává nově postavenou svoji budovu k veřejnému používání uspořádal velice zdařilou slavnost otevření s bohatým programem. Návštěva byla obrovská, tak že prostorná síň byla do posledního místečka zaplněna. Budova z venčí i uvnitř vyzdobena praporce a draperiemi v barvách českých a amerických. Jevišť skvělo se krásnými živými palmami.

Nejdůležitějším bodem slavnosti bylo odevzdání síně do rukou fíditelů její, jež předcházela uvítací řeč Václ. Roubala. Tyž v pěkné řeči líčil, co útrap a práce dalo zbudování budovy, po níž tak dlouho Sokolové toužili. Po mnoho let strádali a pracovali. Před šesti lety poprvé Sokol Chicago předstoupil před obecnost, žádaje o podporu, aby mohl zakoupiti pozemky, na nichž by mohl budovu tuto postavit. Tehdy učinil věrný slib, že nemíni stavěti hospodu, ale dům Sokolský, národní. Slib ten vykonal.

Zbudoval ne stánek nádherný, ale prostranný, jenž úplně dostačí nynějším požadavkům. Stavba budovy stála kol \$14,000, mimořádné vydání \$1300, vnitřní zařízení \$1800 a pozemek \$3,000, takže celkem majetek ten má ceny \$20,700, na což učiněna půjčka v obnosu \$13,000 a sice \$12,000 na hypoteku od výp. spolku Lawndale a \$1000 od soukromé osoby. Peníze z výpomocného spolku vypůjčeny tím způsobem, že členové Sokola zabrali 160 dílců, na něž platí kapitál a sbor úroky. Jsem jist, praví řečník, že siň tato bude těšiti se největší přízni, jako až dosud všechny podniky Sokola Chicago a že všichni starati se budou o udržení její, tak aby po šesti letech byla úplně naše. Budova věnována jest účelům tělocvičným a duševním. V síni této najde se vždy dosti místa však také pro ušlechtilé zábavy, které budou zdrojem její příjmů.

Ze župy Západní.

Omaha, Neb., 2. list. 1899.

Zápis schůze župního výboru ze dne 17. května 1899.

Schůze zahájena bratrem A. Kmentem za nepřítomnosti bratrů Jos. Kunce a Fialy.

Zápis schůze minulý přijat jak čten.

Čten dopis a přijat od br. S. Fialy, v kterém uvádí svoji resignaci župního náčelníka. Vzato v úvahu.

Dán návrh a přijat, by br. zapis. vyzval všechny jednoty, by navrhly ze svého sboru schopného člena a odporučily jej ústřednímu výboru ku zvolení župního náčelníka.

Čten a povolen účet \$4.50 za prázdnotisky ku zaslání zpráv župních, nových a odstoupých členů. Zároveň čten a povolen účet za poštovné od prosince do dubna \$1.60.

Tím schůze skončena.

Zápis schůze župního výboru ze dne 15. června 1899.

Schůze zahájena a vedena star. br. A. Kmentem.

Nepřítomen br. Jos. Kunc.

Zápis schůze minulý přijat jak čten.

Čten a přijat účet za poštovné br. Fialy, znějící na 40c.

Návrh dán a přijat by br. Boh. Bartoš zvolen a potvrzen co náčelník župy Západní.

Účet za poštovné br. zapisovatelů na 65 ctů, čten a povolen k výplatě. — Tím skončeno.

Zápis schůze župního výboru ze dne 21. září 1899.

Schůzi zahájil a vedl starosta br. A. Kment. Nepřítomen br. Jos. Kunc.

Zápis schůze minulý čten a přijat bez opravy.

Čten a přijat dopis jed. Abie a zároveň župní poplatek \$1.55.

Dopis a zpráva od jed. ve Schuyler čtena. Návrh dán a přijat, aby oboje bylo přijato. Zpráva župního náčelníka br. B. Bartoše za II. čtvrtletí čtena a přijata.

Dán návrh a přijat, aby učiuěn byl dotaz ku všem jednotám v župě zastoupeným ku přispění finančnímu na zaslání cvičitele k župě Západní ku probuzení a povzbuzení našich slabších jednot.

Br. zapisovatel oznamuje vypotřebování obálek. Dán návrh a přijat ku zakoupení jich.

Přijem za žup. poplatek jed. Abie \$1.55.

Tim schůze ukončena.

V á c. J. Š e b e k, zapis.

D O P I S Y .

Morrisania, N. Y., dne 10. října 1899. — Doufám et. Sokolové, že vás nepostraším tímto dopisem, neb jest to již dlouhý čas, co jste ničeho nečetli o naší Jednotě. Ubezpečuji vás, že mne vždy hrůza pojímala, když mně přišla myšlenka něco napsati do Sokola Amerického, neboť dobrého jsem neměl a špatné jsem psát nechtěl. Ale teď jsem donucen vám dopsati a sice proto, že zde bylo odbýváno společné cvičení a sice s takovou návštěvou cizích Sokolů, že by ani sině ani předsíní nenaplňili.

Byl to počet veliký! A věru, že děkuji br. F. Bartuňkovi, župnímu náčelníku za práci, kterou mně uložil, a sice podat zprávu o onom cvičení, neboť tím mne donutil vám toto psáti. Z toho důvodu vám zde podávám zprávu o společném cvičení a ku konci svého dopisu vám vylíčím dle možnosti naše postavení zde v Morrisanii.

Cvičení bylo odbýváno dne 8. října ve 3 hod. odpoledne, ale nezhrozte se, když budete číst ty číslice, v jakém počtu od Jednot se dostavili.

Těl. Jed. Sokol New York, která čítá přes 400 členů,	
přišlo jich.....	9
Těl. Jed. Sokol Fügner.....	2
„ „ Brooklyn	2 1 čekanec
„ „ Little Ferry.....	1
„ „ Newark.....	1
„ „ Morrisania	7 1 čekanec
Celkem.....	22

Není to skutečně hrozný počet? To vás musí překvapit! A takový počet přišel k Jednotě, která potřebuje to největší probuzení! Ale bude lépe když budu mlčet, neb s mlčením nejdále dojdeš.

Župní náčelník F. Bartuňk po seřadění cvičenců je oslovil velmi důraznými a jasnými slovy, poukazuje na to, co vlastně společné cvičení znamená. Želel, že jich bylo tak málo i poukazoval, že společné cvičení seznamuje členy, spojuje je v užší kruh, (ale ten kruh byl dosti úzký), ukazoval na netečnost členů a zároveň upozornil rodiče, by své děti posílali raději do tělocviku než aby je nechali po ulicích. Doufám, že oslovení br. Bartuňka si každý zapamatuje a vezme k srdci, by podle něj pokračovali.

Těch 22 členů i se župním náčelníkem byli rozděleni na tři družstva a sice: první družstvo cvičil br. A. Jahoda, 2. družstvo cvičil K. Řehoř a 3. družstvo br. J. Uher. Cvičilo se na hrazdě, na bradlech, na koni a konečně skok. To se vše probralo důkladně a ku konci se provedly hry, které byly zvláště zajímavé. Po ukončení cvičení br. Bartuňk napomenul přítomné Sokoly, by se na příští společné cvičení v hojnějším počtu dostavili. Na to jsme se mezi sebou společně pobavili.

Nejvíce nás zde pobavili Sokolové J. Skřivanec a V. Veselý, kteří přednesli několik písní a kupletů. Pak se zpívalo dohromady, při čemž se hoši nejvíce tužili. — Děkujeme všem, kteří se k nám na společné cvičení dostavili.

Co se týče naší Jednoty tu jest snad známo, že při každé čtvrtletní zprávě jest nás méně. To jest věru smutné pro nejstarší Jednotu zde v Americe! Ale nesmíme se tomu divit, neboť zde máme dobré přátele, že cokoli se zde stane a kdyby tam byl jen jeden Sokol, tak to jsou Sokolové! A tím našim přítelem jest z d e j š í jeden společek, který má ve svém středu několik poštůváků, kteří nám vše dají na bedra. Ale vždyť jsme Sokolové! Proto vzmůžeme se a dokažeme jim, že jsme schopní a obětaví dosti, naši jednotu hájit a ji zastávat.

Dále vám musím oznámit smutnou zprávu, že náš náčelník F. Chrastil, který byl celý život zdejšího Sokola, ochuravěl a je již delší čas k lůžku upoután, a to je pro nás velká ztráta. Ale doufejme, že jeho nemoc bude krátká a že bude s to v brzku s námi zase společně pracovat. K závěrku ještě jednou musím vyzvat členy naše, by tu zmalátnělost se sebe shodili a hleděli k tomu, bychom nabyli nových sil a tak našim přátelům (i nepřítelům) dokázali, že jsme hodni slouti Sokoly. Pročez hoši s chutí do práce a tím posloužíme sobě i naší celé Jednotě.

Těž se musím zmíniti, že naše jednota dostala cenu na společném cvičení, kterou dává župa za největší počet cvičenců a sice Životopis Pacltův. — Na zdar! M. Grabenstein.

East Islip, L. I., 24. října 1899. — Málem bych byl zapomněl, že jsem zvolen za dopisovatele do našeho orgánu. Výmluvu snad najdu, proč nepiši: Někdy není kdy, jindy zase není co. Tentokrát mám snad co psát, jak daleko jsme zase pokročili ve zdejší osadě. Posledně když jsem psal, ale je tomu již dosti dávno, zmiňoval jsem se, že hodláme postavit svůj vlastní stánek; to se také stalo. Nemůžeme se sice chlubit krásnou a pohodlnou budovou, ale doufáme, že jest každý spokojen. Místa jest dosti pro cvičení i pro zábavu, nač třeba krásnou budovu, když hlavní zásada Sokola — tělocvik — se v ní nepěstuje. Snad si to bratři vezmou k srdci, by více navštěvovali cvičení. Ačkoliv co br. Kuta se vrátil z běhu cvičitelského, jest veseleji v tělocvičně a mělo by býti ještě více, když bylo nám mnoho na tom záleženo, bychom měli dobrého cvičitele. Úsilím br. Kutů byl zde založen sbor Sokolek. Přejeme jim mnoho zdaru a doufáme, že statně budou kráčet za cílem, který si vytkly, — tak drahé vlastenky podejte nám ruky pomocné, by spojenými silami jsme mohli zdárně pokračovat pro dobro zdejších krajanů.

Jest tedy veseleji v tělocvičně, již smích Sokolek oživuje. Ty se však více tuží nežli my a snad také neochabnou. Jest jich jen 10 a nás jest 22. Což snad bratrům již tělocvik ovšedněl? Nena-lezají více zábavy v tělocviku? Zasloužíme si jméno Tělocvičná Jednota, když nebudem cvičiti? Co říkáte bratři? Kam to spějeme?

Dne 30. září jsme oslavovali otevření naší budovy; návštěvou počtili nás čtyři zdejší spolky, totiž: Spolek Č. S. P. S., spolek sv. Václava, Jednota Českých Dam a spolek sv. Anny. Těž několik bratří z Bohemia, tam však snad spějí. Spolky přivítal bratr Kuta krátkou ale ráznou řečí. Po přivítání spolků měl řeč k obecnstvu br. Ferda Martyny. Ale kde pak povídat něco takového! Naš to poslouchat! Takhle kdyby býval ukazoval nějaké panáky a vyprávěl k tomu hrozně báchorky, to by mnohá a mnohý dal pozor aby mu ani slovičko neušlo! Ale za tuhle řeč byla mnohá ráda, když byl hotov, by mohla spustit zase na celé kolo repetilku a jini by mohli rejdit zase o všecko pryč. Ještě se musím zmínit, že byl zde založen mezi členy dramatický odbor. Jak se bude činit, budu psáti příště.

Přestávám s nadějí, až budu podruhé psát, jak se budu chlubit, kterak pilně cvičíme. Na zdar!

Jos. Volavka.

New York, 2. list. 1899. — Sokol Americký! Málo potěšitelnou zprávu jest mi sděliti všem, kteří všimají si práci výk. výboru N. Jed. Sokolské, a všem, kteří vědí, jak důležitým činitelem jest jednatel, který práce jemu svěřené vykonává řádně a svědomitě a který především ví, že práci tuto koná jako Sokol a pro Sokolstvo a to jest to hlavní. Takového jednatele až posud výk. výbor měl, ale překvapením pro nás bylo, když ve schůzi dne 30. října nám zaslal poděkování ze členství výk. výb. Sokol Jos. Říha, uváděje co příčinu úmysl, věnovati se více záležitostem svého obchodu atd. Litovati dlužno, že Sokol tak svědomitý nemůže býti zachován pracím tak důležitým, jaké svěřovány jsou jednatelem výk. výb. a že Sokol Říha byl jako duší tohoto pro Sokolstvo americké důležitého tělesa, doznal i poslední sjezd Nár. Jed. Sok. Na jeho místo do výk. výb. zvolen Sokol Jan Černý.

V minulém dopise jsem se prý přilíš "rozháněl", myslím, že pravda jest trpká vždycky. S tím šlapáním prý to není tak zlé — inu není, — ale minulosti to nenáleží, — přece tu a tam ještě s "šlápne."

Dne 9. prosince pořádají Sokolky maškarní ples. Upozorňují na to bratry již nyní, aby nezapomněli se dostavit. Není to od nás hezké, když sestry něco pořádají a my se tam neukážeme. Sokolky provedou rej, která se již delší dobu cvičí a o zábavu se postará snaživý výbor zábavní pro každého. I "muzikanti ze z Buláková" prý budou účinkovati. Přijďme, toť se rozumí, v počtu hojném.

Málem bychom byli zapomněli, že v nás koluje ta stará česká nesvorná krev, že svornost mezi námi Čechy jest věcí neznámou, že musíme se jen svářit, haštit a potírat jeden druhého, — však k věci. Jednalo se zde mezi pěveckými sbory a odbory o to, aby všechny dohromady se cvičily a jednou nebo dvakrát za rok společně na veřejnosti vystoupily a tak dokázaly, že skutečně jsme národem zpěvným a zpěv milujeme a pěstujeme. Mohou to dělat Němci, proč bychom to nedělali my. Však zdá se, že celá věc se již nějak zhatila, ne-li úplně, tedy aspoň částečně. Kdyby toto spojení bylo se stalo skutečností, byl by to opravdu zázrak a divi bych se, že my Čechové také můžeme jednou být svorní a něco společně podniknouti. Jest to podivuhodné, Čech vedle Čecha sedí v dílně, hovoří, baví se, dřou svorně na kapitalistu, bydlí vedle sebe, navštěvují se, ale každý náleží k jinému spolku — a zde jsou nepřáteli. Zde jsou jako by jeden druhého neznal, a přece oba říkají: Já jsem Čech a já také. Této kleté nesvornosti bychom měli již zanechat, málo to prospívá a mnoho to škodí. Podívejme se do naší minulosti a poznáme, že to byl vždy domácí svár a různé, co nám nejvíce škodilo, nesvornost připravila nám Lipany a dovedla nás až na Bílou Horu. Jediné to ustavičné sváření připravilo nás Čechy o samostatnost, o naše práva a svobodu, a velmi často to škorpení bylo o pouhé nic. Vzpomeňme si na tu neblahou minulost. Dne 8. listopadu bude tomu již 279 roků, co do našich předků na povel z Říma a Habsburáka začali vtoukat Maradasovi rejthaři tu pravou samospasitelnou víru.

Závody družstev jsou odbyty, návštěva byla slabá. Jen něco málo starých Sokolů se přišlo podívat a něco obecenstva. Závodů se účastnilo 32 členů o 6 družstvech; prvním v I. družstvu byl So. Josef Oktavec a druhým Jan Beneš. V II. družstvu 1. Josef Laně, 2. Fr. Kabela. V III. družstvu 1. Jos. Knedlhanz a 2. Petr Kratochvíl. Ve IV. družstvu 1. Karel Šimůnek a 2. Jos. Polbrecht. V V. družstvu 1. Frant. Hošek, 2. Ant. W. Benak a v VI. družstvu 1. Boh. Řehoř a 2. Jos. Jahoda, který jest členem jednoty přes 20 roků.

Sokol Ferd. Martyny si chválí, že cvičí hodně děvčat od té doby, co se vrátil z kursu a tak bych se zasmál, aby ze 160 Sokolek cvičilo jich 40 a nás z půl pátá sta taky asi tolik. Bylo by to velmi hezké!

Upozorňuji bratry, že v neděli 19. listopadu odpoledne hraje Dram. sbor místo "Furianta" "Můj medvěd a má neť." Nezapomeňte na to, pobavíte se jak náleží.

Pěv. odbor nyní pilně studuje "Martu", kterou sehraje na boží hod vánoční.

Dram. sborem sehraje "Debora" dne 22. října. Dopadla skvěle. Návštěva byla jako o novém roce. Za 2 představení odvedl již Dram. Sbor Jednotě \$360. Na zdar!

Al. Bohdanecký.

St. Louis, Mo., dne 2. list. 1899. — Výstava letošního roku byla jak mravně tak i finančně zdařilou. Pořádali jsme výstavu malou, spíše "bazár", avšak výtěžek převyšuje výstavu pořádanou před 4 roky. Nemohu jinak než vzdát hold výstavnímu výboru, který se přičinil co síly jich stačily a jemu značně pomahaly naše sestry Sokolky, K. Třískova, J. Šimanova a jiné. Ve výboru jsou Sok. P. Pitha, V. Tříška, Fr. Holman, Jos. Jiříček, Fr. Kalista, Josef Ježek, Ant. Pešout, Fr. Brabec, Jos. Janka a Jos. Shatt.

Předměty na výstavu darovali nejvíce Sokolové a sami je obzavovali. V sobotu v první den výstavy byl program zábavní: solové vystupy, zpěvy a j. Zvláště pozornost poutala na sebe kapela šumařů. Návštěva nebyla veliká, ale o to více veselá.

V neděli pak obecenstvo splatilo výboru za jeho práci hojnou návštěvou. Ve dvě hodiny otevřena byla výstava ouverturou "Polské tance". Pak následoval pečlivě upravený program, v kterém účinkovaly naše pěvecké odbory: Hlahol, Vlasta, Dívčí pěv. sbor Líbuše a pěv. odbor Slov. Lípy "Lnmír." Sokol Vilém Tříška

přednesl vyňatek z opery "Faust" na violu, slečna Černá přednesla krásnou skladbu na piano, po jejíž skončení podána jí byla kytička růží. Sokol A. Vudy zpíval "Ave Maria" od Rosiniho. Veškerá čísla přijalo četné obecenstvo s nadšením, neskřívši potleskem! Večer věnován byl výhradně tělocviku; cvičily některé německé spolky a naši Sokolové. První byl South-West Turn-Verein, počtem 22 cvičenců; cvičili na bradlech. Výkony jejich nebyly žádné krkolomné, avšak každý byl pečlivě nacvičen a také tak proveden. Totéž možno říci o švýcarském spolku turnerů, který se účastnil výstavy počtem 18 členů, kteří nepřišli, aby nám ukázali co umí, nýbrž aby dobyli tělocviku přizeň, což docílili lehkými a pěkně provedenými výkony, které se i našim Sokolům líbily. Naši Sokolové sehráli Basket Ball. Prvně čekanci, podruhé členové a po třetí vítězné čtyry z předešlých her, z čehož čekanci vyšli vítězi. — Basket Ball líbil se obecenstvu, avšak při větší návštěvě byl nemístný, neboť prostora byla malá a míč octl se často na hlavách diváků. Mezi programem vystřídány tahy na předměty.

Po skončení programu oddali jsme se zábavě. Výstava sboru vynesla asi \$800. Na zdar!

Sbor náš účastnil se závodů trubačů a bubeníků, pořádaných zdejšími So. St. Louis Turn Vereinem. Za spoluúčinkování naši trubačsko-bubenické čtyry vyšli jsme ze síně ve 3 hodiny odpoledne, počtem asi 40 členů. Až dešť byl již na spadnutí. Šlapali jsme veselé do Concordia Parku, kde závody byly odbyvány. Zde vítala nás četa pořádatelů trubačů a vedla nás do závodistiště, kde nás Sokol náčelník V. Tříška rozpustil ku volné zábavě. Zábava však šla jaksi líně ku předu, každý byl žádostiv, jak asi dopadnou závody, neb naši hoši neměli mnoho odvahy měřit se se starými četami a pak se domnívali, že nejsou připraveni, neb závody jim byly oznámeny asi na tři neděle a pak se báli, že neumí chodit.

Když jsme se sešli krátce před určenou dobou do kroužku a patřili na vyšňožené čtyry cizích trubačů, domnívali jsme se být pozadu. Když Sokol Ryzka, četař, oznámil, že naši jsou poslední na závodním pořádku, tu si každý oddechl, nebo jsme tím získali, když dříve spatříme druhé čtyry a jejich vystoupení. Dáno znamení k závodům. První do areny vstoupil South St. Louis Turn Verein počtem 24 mužů, v šedých blůzách s černou obrubou, bílých spodkách a v rukavičkách. Vyjímali se pěkně, avšak příliš byli vyšňoženi. Bylo znáti, že je pořadatelé již hodně dlouho asi připravují. Též měli řidiče čtyry (Drum Major), co jiné čtyry postrádaly.

Druhou četou byla St. Louis Turn Verein, méně vyšňožená, majíc tmavomodré obleky s červenou obrubou, počtem 18 mužů, 3 bubny s pikolami, počínali si dosti statně, avšak pikolu a roh nelze porovnat.

Třetí četou byla South West Turn Verein, v šedých oblecích s černou obrubou, počtem 12 mužů.

Čtvrtou četou byla četa Sokola v sokolských oblecích, se žlutými kamašemi, počtem 12 mužů. Vidouce jak líně si vykračovali předešlé čtyry, vyšli naši na kolbiště krokem rázným a jistým. Již při zavznění rohu Sok. Probosta, který svolával čtyry dohromady ve vzdálené místnosti, propuklo obecenstvo v hledišti v hlučný potlesk, nebo ton jeho byl čistý a při objevení se čtyry trval potlesk dále. Naši přednesli několik pochodů, mezi nimi "Sláva naší Matiči", který se obecenstvu nejlépe líbil.

Po cvičení měl ku závodníkům krátkou řeč Turner Witech, cvičitel na zdejších veřejných školách. Chválil české Sokoly a zvláště jejich pochod se mu líbil.

Oznámení výsledku závodů bylo určeno na 9. hodin večer. Výsledek byl následující:

První cenu, stříbrný pohár — South St. Louis Turn Ver., 34 bodů.

Druhou cenu stříbrem kovaný roh — Sokolové, 31 bodů.

Třetí cenu americký prapor — St. Louis Turn Verein, 29 b. South West Turn Verein 27 bodů.

Neočekávaní jsme toho. Při nejlepší počítali jsme na třetí aneb žádnou cenu, myslíce na korupci Němců, avšak nebyli to Němci ale Turneři, kteří dle jejich vlastního výroku těší se z naší přízně, nebo společné heslo naše jest "Ve zdravém těle, zdravý duch!"

Jak milé jest toto malé poměrně vystoupení a vítězství před cizími národy. Nejen že je hrd každý Sokol, ale i každému upřímnému Čechu srdce bije radostí, že nejsme všude poslední.

A hle! Jako na záhonech kyprého pole, kde černý krtek v lůnu matičky země ryje, niče tak mnohou nadějí hospodáře, — tak černý krtek hlodá a hlodá v národě našem a nemaje dosti, že podrýl kořeny národa svého i rozedral pásku lásky k bližnímu, spěchá, vylézaje ven před celou americkou veřejnost a hází bláto po těch, z jejichž mozolů dlouho byl žil.

Známým oběžníkem vydaným jakousi společností Českých Bratří v Cedar Rapids, uražen byl každý Čech.

Zde podávám ohlavení, jak bylo v zdejších anglických novinách: "The Great Number of Suicides in Bohemian Lodges." A tu zajisté zdejší lid neznající poměry mezi námi, považuje nás za vetřelce, obzvláště když čte úsudek našich rodáků, který můžeme jenom opovržením splatit.

Když Sokol Široký poukázal na toto zrádné vtírání se i v řady sokolské, byl umlčen i odstoupil z dopisovatelství. Po něm pokusil jsem se vzbudit onu otázku u Sokolstva, avšak zůstala nepovšimnuta. Žádný z dopisovatelů nechtěl o ni zavádět, poněvadž snad přátelé reverendů již jejich spolek ovládli. Nyní, když na všech stranách s rozhořčením vystupují svobodomyšlní Češi proti tomuto nás pohanění, tu ssvaici českého pracujícího lidu vidí, že snění o znovu pokřtění Čechů mizí, i chtějíce ještě něco zachránit ze zřícenin, obrací se na naše ženy, kterých prý se oběžník netýkal. Krásně! Ty matko, manželko, sestro, což ty nemáš mít soustrast s otcem, manželem, bratrem, když veřejně jsou tvoji živitelé, tvoji zastanci špinění!

A takový misionář dnes klame naše rodiny, odlučuje je od sebe, proti sobě je popouzí, ničí blaho mnohé rodiny.

A ještě smutnější jest, když Sokol nosí podobné obhajoby do schůze volaje: "Aj hle, beránek nevinný!" (který již před sedmi lety nám nadával ožraleč, že nechcem do kostela).

Když jsme takto potírání od svých vlastních krajanů, bolí to! Co? Avšak také to bolí, když bratr Sokol za svůj jazyk nemůže být zodpovědným a na naše nejčinnější členy dělá klevety. Jak směšné to slovo a ještě směšnější Sokol, kdo klevety dělá. Má-li takový Sokol důkaz, že sbor byl svými členy o něco zkrácen, nuže, obrať se ku sboru a sbor zajisté něco podobného vyšetří a vinníky potrestá. Avšak mezi cizími lidmi tvořit poznámky bez základu a spílat, jest trestuhodno a pakli sbor svých členů se řádně neujme a ty klepavé nepotrestá, docílíme toho, že žádný člen, jemuž jest čest milá, nebude žádný úřad chtít zastávat.

V poslední schůzi zvolen byl tříčlenný výbor na pořádání nedělních zábavních večerů pro naši mládež mužského pohlaví. Na výboru jsou: Aug. Tesař, V. Procházk a F. Rafl.

Když jsem psal o založení sboru Sokolek Vlasta, doufal jsem, že z toho bude mít prospěch, avšak chyba lávky, vše zůstalo při starém. S nadšením přijaly návrh na stejnokroj a již 6 měsíců uplynulo a stejnokroj není dosud. Zajisté lépe by vám slušel nežli bílý oblek v zimě na jevišti!

Krásné bylo od našich sester, s jakým zápalem pracovaly o výstavě, že zastínily mnohého Sokola. Pořádaly zábavu a veškeré práce, program, samy si provedly a čistý výtěžek \$40 odvedly výboru výstavnímu.

Jest záhodno, aby sbor Sokolek Vlasta též něco učinil pro svoji mladší sestry po příkladu sboru, nějaké nedělní zábavní večery, by dívky nemusely hledat zábavu jinde. V naší síni je místa dost a přednáška pro dámy zajisté bude vítanou i našim přátelům!

Sestry Sokolky ze sbírky zakoupily prapor na stěžeň na naši síň, který nám ku ozdobě a Sokolkám ku cti zdobně vlaje. Mezi našimi Sokolkami jsou zajisté sestry, které by mohly jednou za čas do Sokola o svoji činnosti zprávu podat, nebo dopisovateli mužskému jest těžko do vašeho stěhu nahlédnout a zajisté, že mnohá sestra má leccos na srdci, co by sboru mohlo být prospěšno. Nuže — ať o vás brzy uslyšíme!

Ochotníci sboru sehráli na otevření sezony historický děj "Zbrojářova deera". Při představení tom spuštěna byla nová opona a Sokol Karel Milčie dojemnou řečí vysvětlil význam obrazu "Pohled na Prahu", jež na oponě pěkně jest proveden.

Volba činovníků pro rok 1900 bude druhé pondělí v prosinci.

Na zdar!

J. Dvořák.

V Baltimore, dne 3. listopadu 1899. S potěšením oznamuji, že myšlenka postavit svou vlastní síň nabývá mezi bratry vřelé podpory, a proto můžeme směle doufat, že ještě letos bude první krok k opravdové práci učiněn.

Mnozí bratři soudí, že se musí začít to, co snáze a za lehčích okolností dávno již mělo být hotovo. Ovšem najdou se bratři, kteří z té neb oné pohnutky hned od začátku odporovat budou. Avšak bratři, chceme-li opravdově našeho vytknutého účele dosáhnout, nedejme se odstrašit, že to teď nejde, že jsou zlé časy, že to nevydržíme platit. My všichni víme dobře, že stávají mladší a menší jednoty a mají vlastní tělocvičnu, již se domohli za těžších stavebních podmínek než u nás.

Zvolme v příští listopadové schůzi rozpočtový výbor, nechť vypracuje ten nejlepší plán, jak bychom mohli potřebný kapitál na stavbu dle panujících u nás poměrů sehnat. Zvolme však takové bratry, kteří se opravdově věci obětovat chtějí; vždyť jest tu bratří jen trochu obětavosti třeba.

Učiniťme půjčku mezi sebou, uvažme, že jest nás 130 členů — kdyby každý 25c. týdně složil, půjčil by takto sboru \$13 a celý sbor dohromady \$1690 ročně, avšak doufám, že by nám místní spolky také něco přispěly a mohli bychom v dosti krátké době stavět. — Peníze takto získané aby nebyly zdarma půjčené, mohly by se 2 procenty zúčtovat, což by se mohlo ze zábav a j. pramenů kryt.

Protož bratři, chceme-li se naši tělocvičny domoci, neotálejme dele, vyslovme veřejně své mínění, že chceme jednomyslně přiložit ruce k dílu!

Cvičení pokračuje zdárně v před pod dozorem cvičitele br. Fr. Štětky. Bude též odbýváno jedno veřejné cvičení letos.

Dramatický odbor odpočívá. Snad se také k nějaké akci odhodlá, aby se ten život mezi námi lépe vzpružil. Jest však u nás ta chyba, že jsou bratři ochotníci špatně odměňováni, totiž malou návštěvou. Na zdar!

Sylvestr Stiegler, dop.

Cedar Rapids, Iowa, 5. list. 1899. — Divím se sám sobě, jak člověk, který se nechá volit do úřadu, může jej vzít aniž by ho zastával. Víme, že asi mnozí Sokolové z naší jednoty řeknou: — "Koho to má asi zase na mušce?" Musím se přiznati. Tentokrát s tím myslím sám sebe, neb jsem se nechal voliti do úřadu dopisovatele, aniž bych úřad ten řádně zastával. Myslím, že jest nás více, kteří jsme tak pohodlní a nečiníme to, co činiti máme.

Člověk má alespoň hledět, by zadost učinil svým povinností. Někdy arci jest to omluvitelné, jen když se ví, že jest dosti dobré vůle ku konání dobra a zastávání svých povinností.

Kolikráte mnohý z nás má dobré náhledy, ale nemůže se jak se patří vyjádřiti, některý zase z ostýchavosti a jiný zase ze skromnosti nedá průchodu myšlence, která by zajisté udělala více dobra než si ten neb onen bratr myslil.

Nevím čím to přijde, že již nejsme tak vespolek bratrsky jak jsme bývali před několika jen roky. Tenkrát jsme ještě chodili až 4 míle (v letě) cvičit do lesa, a to skorem každou neděli — tenkrát s námi ještě chodily "v pánu zesnulé" Sokolky. A teď!? Časy se mění a my s nimi. Vzpomínám si jako ve snu na to nedělní cvičení v boží přírodě, jak jsme vytáhli kolem páté hodiny ranní do lesů, kde jsme zažili — mohu směle říci — ty nejlepší chvíle toho sokolského života.

A což ty noční výlety! Když nás šlo as kolem 30 a nevěděli jsme kam (toť náčelník a cvičitelové věděli). Byla to rozkoš, když kolem jedenácté v noci se rozlehla tichou nocí sokolovka. To již každý věděl, když zaslechl sokolský pochod, že si Sokolici vyléti za nočního klidu a ticha někam ven za město k nějakému českému farmeru. Vše již jest prožité, ty krásné a zdravé vycházky našich cvičících členů jsou již jen pouhým snem.

Vzpomínám si na doby ty s nějakou bolnou myšlenkou, která se nedá vypsati, ale pročititi. Ano. Čím to jest? Jest to tím, že nás většina, která udržovala ten ruch, ten život, tu činnost naší jednoty, jsme ženati a otcí dítek, které částečně nabrazují nás, ale nenahradí snad nikdy tu mezeru, která jest rok od roku větší, odcházením nás z řad cvičících. Mnozí asi podotknou: Vždyť můžete ještě chodit do cvičení! — Ano, můžeme a chodíme, jenže již člověk nemůže se věnovat s takým zápalem cvičení, jako když byl svoboden. Ale jest na nás, bychom ukázali dobrou vůli a hleděli,

by druží začli tam, kde jsme my přestali. Nemyslím—“přestali na vždy”.

Dnešní schůze dne 5. listopadu zůstane napsána v našich dějinách spolkových zlatým písmem, — proč, odpovím hned.

Naše jednota dnešním dnem se rozhodla postavití prostrannou a vzdušnou cvičirnu, nákladem \$12,000.

Peněz ku stavbě nemáme žádných, mimo to ale ještě pět set dolarů díubu. Ale jednota vlastní jeden z nejlepších stavebních lotů v té části v ceně čtyř tisíc dol. Dále jest vlastníkem obětavých členů, kteří již upsali \$9,000 na dílcích, které zaberou u Českého Vyp. Spolku, tak že budeme dlužni sami sobě. Dále můžeme doufati, že se spojí Matice Školská (ženská) s kapitálem \$3,000, a po případě i Čten. spolek též asi \$3,000. Jen že na posledně jmenovaný nemůžeme s určitostí počítat.

Že tělocvična bude stát ode dneška za rok, za to nám ručí náš stavební výbor, který sestává z bratrů J. W. Kouba, Fr. Kouba st., Jos. Hurka, Ferd. Engelthaler a Vác. Broukal. Přejeme jim nejlepšího zdaru na té cestě plné nesnází a odříkání! Hleďme, bratři, bychom každý jim byl nápomocen v jejich těžkém a zodpovědném výboru.

Abych psal jak bude naše příští tělocvična vyhlížet, nemohu s určitostí psáti, neb plán se může změnit každou chvíli, poněvadž se neví, zdali budeme stavět stálé neb jen prozatímné jeviště.

Popis podám podruhé.

Druhou věcí, jež udála se v dnešní schůzi, jest, že sbor vyloučil ze svého středu F. K. Ringsmutha. Rozepisovat se o něm jest zbytečností. Vždyť celá česká Amerika ví o něm již dost. F. K. Ringsmuth přestává býti členem J. T. C. R. Sokol a tím zároveň N. J. S. Máme alespoň o jednoho škůdce v řadách sokolských méně. Na zdar!
Jan J. Hrbek.

Účetní zpráva Těl. Jed. Sokol v New Yorku, za 3. čtvrtletí 1899.

Příjem:

Přenos z minulého čtvrtletí.....	\$270.82
Vstupné a příspěvky od přijmutých.....	30.00
Dlůh od Pěv. odboru.....	50.00
Od záb. výboru.....	79.05
Od Dram. sboru.....	175.00
Od záků a čekanců.....	44.15
Od děvčat ze zpěvu a za památníky.....	7.80
Poplatky od členů.....	1,060.20
Úhrnem.....	\$1717.02

Vydání:

Vstupné a příspěvky výk. výb. N. J. S.....	90.60
Za kukle, koněři a rukavice.....	9.00
Po zemřelých Kar. Chobot a Fr. Řehák.....	400.00
Služné cvičitelům.....	195.00
Hudba a povozy při pohřbech.....	115.00
Zařízení knihovny a nové knihy.....	43.19
Doplatek posluchači cvič. běhu.....	54.40
Dary.....	35.00
Nemoeným.....	325.70
Různé, jako tisk a pod.....	41.81
U sboru důvěrníku uloženo.....	675.00
Celkem.....	\$1984.70

Příjem..... \$1717.02

Vydání..... 1984.70

Schodek..... 267.68

Členů v minulém čtvrtletí..... 443

Přijmuto v tomto čtvrtletí..... 8

Úhrnem..... 451

Odstouplo členů..... 4

Vyloučení..... 2

Zemřeli..... 3

Členů v tomto čtvrtletí..... 442

V tomto jest 15 členů přispívajících.

Ve schůzi dne 30. října přijmuti: Josef Žemla, Jos. Volmar, Jan Adamovský, Pospíšil Fr. a Cihlák Boh. Za přispívajícího členu se hlásí Ferdinand Wolf.

A. I. Bohdanecký, účetní.

Příjem a vydání N. J. S. za měsíc říjen 1899.

Příjem:

Říjen 2. Sok. Jed. Blesk v Baltimore dopl. na III. '99....	10.4)
Titíž za šermířské potřeby.....	9.00
„ 3. TJS Karel Jonáš v Abie, za III. '99.....	7.00
„ 4. TJS Svornost v Morrisaniu za III. '99.....	3.60
„ 7. TJS Bohemia v Bohemii za III. '99.....	4.50
„ 16. Č. Am. Sokol v Manitowoc za III. '99.....	6.20
„ 17. TJS Podlipný v Detroit dopl. na IV. '98.....	9.30
za I. '99.....	13.70
spl. na II. '99.....	2.00
„ 18. TJS v Newarku za III. '99.....	4.20
TJS Tyrš v Chicagu za III. '99.....	12.70
přepl. na IV. '99.....	10.05
„ 20. Plzeňský Sokol v Chicagu dopl. na II. '99.....	5.00
TJS Karel Jonáš ve Wilson za III. '99.....	6.30
přepl. na IV. '99.....	.10
„ 24. Sokol Čech v Clevelandu za II. '99.....	39.50
„ 28. S. J. Slovan ve Philadelphii dopl. na III. '99..	9.20
přepl. na IV. '99..	.40
Sokol "Cleveland" v Clevelandu za II. '99.....	16.80
„ 30. TJS v Milwaukee na III. '99.....	21.55
Úroky z bondů za III. '99.....	3.00
TJS v New Yorku za šermířské potřeby.....	9.00
„ 31. TJS v East Islip na III. '99.....	5.75
Úhrnem.....	\$209.25
Hotovost z min. měsíce....	800.00
Úhrnem.....	\$1,009.25

Vydání:

Říjen 5. Br. Fr. Lierovi za 2900 výt. Sok. Am. pro září s výpr. a známkami.....	84.65
„ 17. Témuž za totéž pro říjen.....	84.65
„ 18. Br. Vinickému, posluchači běhu v Chicagu náhrada za byt a stravu po 7 týdnů (na účet TJS Tyrš v Chic.).....	22.75
„ 28. Pořadatel Sok. Am. za říjen.....	20.00
Služné za III. '99: jednateli \$37.50, tajemníkovi \$8.75, pokl. \$5.....	51.25
Úhrnem.....	\$263.30

Příjem..... \$1,009.25

Vydání..... 263.30

Hotovost \$745.95

Příjem a vydání Nár. Jed. Sokolské za III. čtvrtletí od 1. srpna do 31. října 1899.

Příjem:

Příspěvky a zápisné od sborů a sice:

Abie.....	\$7.00	Linwood.....	2.00
Baltimore.....	10.40	Little Ferry.....	3.60
Black Wolf.....	4.50	Manitowoc.....	11.00
Bohemia.....	4.50	Milwaukee.....	23.20
Brooklyn.....	5.80	Newark.....	4.20
Cedar Rapids.....	22.50	New York:	
Cleveland: "Cleveland".....	49.00	Svornost, Morrisania.....	8.30
"Čech".....	39.50	Těl. J. Sokol.....	90.60
Crete.....	11.10	Omaha.....	30.20
Detroit: Podlipný.....	25.00	Philadelphia.....	9.60
Budivoj.....	11.40	Schenectady.....	20.50
East Islip.....	6.50	Schuyler.....	9.80
Humboldt.....	5.20	South Omaha.....	12.75
Chicago: Plz. Sokol.....	38.06	St. Louis.....	36.50
"Chicago".....	15.40	Wilson.....	6.40
Čechie.....	18.00		
Tyrš.....	36.95		
			\$579.40

	Přenáši se	579.40
Za klobouk na vzorek		1.50
Úroky z bondů		3.00
Za Sokol Americký		1.20
Na klobouky		17.50
Za šermířské potřeby a švihadla		60.00
Vráceno z peněz na jízdní listky		5.21
Od 1 posluchače z nezdružené jednoty		31.00
Fond pro pořádání běhu cvičitelského		42.85
Za knihy		5.05
	Úhrnem	\$746.71
	Hotovost z II. 1899	1,427.59
	Celkem	\$2,174.30

Vydání.

Služné jed., taj. a pokl.	51.25	
Náhrada cest do schůzí v. v.	2.15	
Za Sokol Americký	313.90	
Odvedeno na klobouky	56.25	
Cvičitelský běh	1,004.80	
	Úhrnem	\$1,428.35

Příjem	\$2,174.30	
Vydání	1,428.35	
Hotovost	\$745.95 a sice fond pro příští běh evič.	
	Bondy v kupní ceně	339.00
	Hotovost skutečná	364.10
	Celkem	\$745.95

OPRAVA.

V minulém čísle obě následující zprávy otištěny byly chybně. Stalo se to náhodou a nedopatřením formaře, jenž si nepovšiml, že obě zprávy přecházejí z "loďky" na "loďku" a tak konce obou zpráv zaměnil. Nyní otiskují zprávy náležitě sestavené.

Tiskař "Sok. Am."

Zpráva z veřejného cvičení posluchačů evičit. běhu N. J. S., pořádaného 20. srpna '99 v Chicagu.

Příjem:

Za vstupenky	\$110.25	
Za nálevnou	89.70	
	Úhrnem	\$199.95

Vydání:

Oznámka ve Svornosti	\$6.50	
„ v Hlasateli	7.00	
„ v Šotku	2.00	
Národní tiskárně za 1300 plakátů	12.00	
Růžička a Paleček za 1000 vstupenek a tolikéž programů	4.25	
Roznášení plakátů	7.50	
Za síň	40.00	
Hudba	34.00	
Za pivo \$16, víno \$3.85, soda \$6.90, doutníky \$10.50 a sirky 10c., celkem	37.35	
Za limonádu \$1 a od prádla 50c., celkem	1.50	
Pořádající výbor mimořádné výlohy	5.00	
	Celkem	\$157.10

Úhrnný příjem	\$199.95
„ vydání	157.10
Zbývá	\$42.85

Fr. Chyna a Fr. Šiška,
pořádající výbor,

Účetní zpráva o I. běhu cvičitelském N. J. S.

Příjem:

Od posluchače F. Holka, člena Sok. Slov. Lípy	\$31.00
Zaplaceno dosud za šerm. potřeby	49.50
„ za švihadla	1.50
Vráceno z vyplaceného jízdného	5.21

Celkem \$86.21

Vydání:

Učitelům	342.50
Náhrada jízdného	422.27
Ubytování a stravování	435.45
Koupené potřeby a různé opravy	117.50
Nájem z místnosti	42.00
„ z piana i s dopravou	12.00
Různá (diplomy a koll. čeku)	4.75

Celkem \$1,376.47

Dosavadní náklad na běh cvičitelský činí tedy \$1,290.26, která částka dojde změny, až zaplatí ještě 3 jednoty \$27.00 za šermířské potřeby, až prodají se ještě 4 končiče, 5 kuklí a 5 rukavic, a až zaplacená bude náhrada posluchači T. J. S. Tyrš \$22.75.

Konkurs.

Výkonný výbor Nár. Jed. Sokolské zadá

tisk Sokola Amerického na r. 1900,

ve formátě čtvrtkovém o 16 stránkách, velikosti 9x12 palecích, v obálce, na níž tištěny jsou různé známky. Papír dobrý, 76liberní (36x48); na obálku papír 32liberní (18x24) téže barvy a jakosti jako nyní. Písmo budiž ne širší než nyní, aniž větší; z většího, 10bodového (long primer) nesmí býtí sázeno více než průměrem šest stránek do čísla, (čili 72 str. za rok), ostatní sázeno budiž z osmi-bodového (brevieru). Korrektura vyžaduje se dobrá, dvoji, druhá čtená dle rukopisů. V ceně nabídnuté zahrnuta budiž i výprava, t. j. každý měsíc psaní adres a provedení oznámených změn, balení, jakož i doprava na poštu a poštovné z váhy. Výlohy za poštovní známky na výtisky pro odběratele místní a evropské nahradí výk. výbor. Do 1. každého měsíce obdrží tiskař třetinu rukopisů, do 4. druhou třetinu, do 6. pátou šestinu a do 8. poslední část. Celá expedice musí být odbyta nejdéle do 15. každého měsíce a tiskař jest povinen na požádání předložití výk. výboru expediční stvrzenku poštovní. V případě nedodržení smlouvy vyhrazuje si výk. výbor právo vyhledati tiskaře jiného. Dle usnesení sjezdu má tiskárna uniová přednost. Nabídky na 2500 výt. zvlášť a na každé další sto rovněž zvlášť opatřené nadpisem "Nabídka na tisk Sok. Am. pro 1900" přijímá do 4. prosince t. r. jednatel výk. výb.

Josef Říha, 434 E. 58th St.,
New York City.

Výk. výbor N. J. S. prodá z Chicaga:

4 končiče,
5 kuklí
a 5 rukavic

v kupní ceně .....

Ptejte se u jednatele:

JOSEFA ŘÍHY,
434 E. 58th St.,
New York City.

Zasilejte ve prospěch německým ohrožených jednot Sokolských v Čechách upotřebene známky poštovní, korrespondenční listky s pohledy měst a podobné poštovní tiskopisy redakci tohoto listu, jež je do Čech zašle.
Dr. K. Štulík,
525 So. Lincoln st., Chicago, Ills.

Členové noví a vyloučení.

— Ve schůzi Sokola Tábor v Chicagu, odbývané dne 19. října 1899, byli bratři Marek Boukal a Fr. Hlava dle stanov N. J. S., Hl. II. čl. 2. sborem suspendováni. Do sboru přijat Adolf Novák a V. Ceřle. Odstoupil Jos. Traksl. Na zdar!
Fr. Hercinger, taj.
— Do TJS Omaha přijat K. Štěníčka. B. W. Bartoš, taj.
— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijat Jindřich Hanzlík. — Odstoupil Jan Mouček. Na zdar! Sylv. Stiegler, dop.
— Do Sokola Čes.-Záb. v Clevelandu přijati: Fr. Trněný, Jan Tesař a Eduard Starý. Vystoupil Fr. Stašek.
Frant. Cais, taj.

— Z T. J. S. v Milwaukee vystoupil 28. září Fr. Šrámek. Ant. Šabart, taj.
— Do Jed. Tyrš Cedar Rapids Sokol přijati 6. srpna V. J. Kubát a F. Hobl. Dne 5. list. přijat V. M. Hlávka.
Jan J. Hrbek, dop.
— Následující členové byli vyloučeni z T. J. Sokol Podlipný v Detroit, pro neplacení: Karel Bečvář, Leopold Martinek, Frant. Adison, Jos. Salitrník a Emil Novák. Odstoupil Štěpán Hach.
Boh. Masák, taj.
— Ze Sokola "Cleveland" v Clevelandu odstoupili následující: Jareš Fr., Bošek Josef a Žalud Fr. Za nové členy přijati: John Povýšil a Josef Levý. Na zdar!
Fr. Skala, jednatel.
Josef Říš, starosta.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:

Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—24 E. 71 st. Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., L. I. City, N. Y.; F. Vozáb, nám., 374 Rowson St., L. I. City; Jos. Říha jed., 434 E. 58th St. Jos. Wocel tajemník, 607 E. 83rd St.; Jos. Brodil, pokladník, 336 E. 78th St.; výbor tělocvičný: Jos. Kadlec, Jan Pavlík, Fr. Lier; výbor účetní: M. Grabenstein, Fr. Hroch a Vinc. Zvoník. Náč. Ferda Martyny, 1443 Ave. A, New York; podnáč. J. Štíbr, 84 McBride st., Cleveland, O. a Ferd. Engelthaler, Ced. Rapids, Ia.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústř. výb.: st. Fr. Chrástil, jed. Ant. W. Švarc, 258 Graham Ave. Brooklyn, pokl. V. Hampl, náč. Fr. Bartuněk 318—71st St., podnáč. V. Hampl a K. Řehoř, fin. výbor V. Křížek, K. Řehoř a J. Uher.
SOK. JED. BLESK Baltimore; (schůze 3. pátek v "Bohemii", 932 N. Broadway), Sylv. Stiegler, dop., 1006 N. Castle St.
T. J. S. BOHEMIA, Bohemia, L. I., N. Y., (posl. sobotu) Karel Růžička, jed.
T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., taj. A. W. Švarc, 258 Graham Ave.
SOKOL CLEVELAND, (3. neděli v Sokolovně, roh Central ave. a Plymouth st.), taj. Frank Skala, 158 Croton St.
SOKOL ČECH, Cleveland, O.; (2. neděli v Sokolovně, čís. 6 Wendal ave.), taj. Fr. VonDrášek, 111 Petrie st.
SOKOL ČESKO ZABAVNÍ, Clev. O., (schůze 1. pátek v Sokolské síni) Frank Cais, Grand Army Ct.
T. J. S. BUDIVOJ, Detroit, Mich., (první pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine sts.) J. C. Tobias 71 Home B'k Bldg.
T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; (druhý pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.), Boh. Masák, 15 Nall Avenue
T. J. SOKOL, East Islip, L. I., N. Y., (posl. sobotu v místnosti pí. Marie Bláhové) Fr. Tůma, taj.
T. J. SOKOL, Little Ferry, N. J., (čtvrtý čtvrtek v Sokolovně, Garden st.) Vác. Tůma, P. O. Box 11.
T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., (2. sobotu u Wokala, 1 Skillman ave.) taj., M. Beneš, 40 Woolsey St.
T. J. SOKOL Newark, N. J., (druhý pondělí, roh 9. ul. a 15. ave.) Vinc. Rychetský 335 W. Kinney St.
S. J. ŠVORNOST, Morrisania N. Y., Max Grabenstein, 3493—3rd Av.
T. J. SOKOL, New York; (schůze 2. a posl. pondělí, 420—22—24 E. 71st St.) taj. J. L. Jčdlička, 420—422—424 E. 71st St.
SOK. JED. SLOVAN, Philadelphia Pa., (1. pondělí v čís. 1808 N. 10th st.) Vác. Morávek, 1418 N. Front St.
T. J. SOKOL Schenectady, N. Y. — Aug. Sokol, P. O. B. 908.
T. J. SOKOL Westfield, Mass.; (1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 118 & 120 Meadow st.), taj. B. Kupec, 8 Sycamore St.

Župa Střední, sídlo v Chicagu, Ill.

Noví úředníci župní na 1899: Náčelník Jan Křišťan podnáčelníci Ant. Červenka a Jos. Pokorný, pokl. Fr. Sklenář, taj. Ot. Kovářík, 33 Emma st.
PLZ. SOK. Chic.; (2. a 4. čtvrtek), Ant. V. Kalík, 702 Loomis st.
SOKOL CHICAGO, Chic., (1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie ave., taj. Fr. Dag. Novák, 1060 So. Kedzie Ave.
TĚL. J. ČECHIE Chicago; (1. a 3. pondělí v síni "Čechie" 32—34 Emma St.), taj. Anton Havlík 525 Evergreen Ave.
T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., (1. a 3. čtvrtek u T. Andrla 1333--35 So. 40th Court), taj. F. Hercinger, 1433 So. 41 Ave.
T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. (2. úterý v č. 585—87 Centre ave., roh 18. ul.) A. Tittl, 625 Laflin St.
T. J. S. VLASTÍ, Chicago, Ill., (3. neděli v č. 3000 Union ave., roh 30. ul.) Vác. Vránek 692 So. Jefferson st.
ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; (2. středu v síni Slovanské Lípy), Jan Hrubý 1123 So. 11th St.
TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; (2. a 4. čtvrtek v Čes. Am. Síni) Ant. Šabart, 1312 Vine St.
T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; (2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen Ave.), taj. E. Široký, 4705 Nebraska Ave.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústř. výb.: Starosta A. Kment, 1245 So. 15th St., taj. V. J. Šebek, 1407 So. 4th St., náčelník Boh. W. Bartoš, 1418 Rear Popleton Ave., John Mathauser, Václav Kunc a J. R. Fiala.
T. J. S. KAREL JONAŠ, Abie, Neb., (1. neděli) J. D. Hasík.
TJS. HVĚZDA ZÁPADU, Black Wolf, Kansas, (1. neděli), taj. J. F. Macek.
T. J. SOKOL ŽÍŽKA, Bruno, Neb.; (1. ned.), taj. Vác. Blatný.
TYRŠ C. R. SOK., Cedar Rapids, Ia.; (1. neděli v Sokolovně, 7th ave., bet. 2nd & 3rd st.), J. J. Hrbek taj., 1306 S. 2nd Ave.
T. J. S. JIŘÍ FODĚBRAD, Clarkson, Neb., taj. J. D. Koza.
T. J. SOKOL, Crete, Neb., (2. neděli ve své síni), taj. A. Daniel.
T. J. S. KOMENSKÝ, Humboldt, Neb., F. J. Novák.
T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Frank Dočekal.
T. J. S. Milligan, Neb., (2. neděli v Central Hall bratři Jichů), Fr. nk Hrdý, jed.
T. J. SOKOL Omaha; (2. čtvrtek), taj. W. B. Bartoš, 1418 Rear Popleton Ave.
T. J. S. Plattsmouth, Neb., (2. pondělí) taj. Ant. Hudeček, box 1112
T. J. SOKOL, Prague, Neb., (2. pond.), Tom. Viasák, zap.
T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., (2. neděli), taj. R. A. Daříček.
T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. (1. pon.) taj. F. Radil, 16th & S St
T. J. S. KAREL JONAŠ, Wilson, Kansas; (2. a 4. neděli), jed. J. W. Somer.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-amerie. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 434 E. 58th St., New York.

Veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.